

*PAV: Hmmm.

*MOT: Tak to tady nedrob. Nedrob to na stole.

Odmuka

*MOT: Pavlí! Pojd'. Jdeme se převlíknout?

*PAV: Nééé!

*MOT: Pavlíčku!

*PAV: Ne!

Odmuka

*MOT: Pojd', půjdeme se převlíknout?

*PAV: Ne!

*MOT: Pojd', čekám na tebe.

*MOT: Hele, máš tady pruhovaný ponožky.

*MOT: Pavlíčku!

Odmuka

*MOT: Tak co? Pojd' ke mně. Sundáme si to, jo? To nejde rozepnout. Chceš si to sundat?

*PAV: Hmmm (nesouhlasné).

*MOT: Vidiš, tak si to podrž. Tudle ruku. No, už to tričko je.

*PAV: Stodí.

Cílená výslovnost: Studí.

*MOT: Tohleto. Ručičku. Já ti to oblíknu.

*PAV: Ne.

*MOT: A světříček.

*PAV: Jakej švetříček?

Cílená výslovnost: Jaký švetříček?

*MOT: Tady si hačni. Ty si těžkej.

*PAV: He, he.

*MOT: Sundáme si boty.

*PAV: Mam (zkráceně mami).
*MOT: Už je ti teplíčko.
*PAV: Studí. Studí. Studí. Jé. Studíš.
*MOT: Já studím? Já mám studené ruce?
*PAV: Hehe, to studí mami.
*MOT: Kuk.
*PAV: Kuk.
*MOT: Kuk nožičko.
*MOT: Botičky.
*PAV: Ma.
*MOT: Tak.
*PAV: Uííí.
*MOT: Už jsi oblečený.
*PAV: Ííí.
*MOT: Já otevřu ještě okno.
*PAV: Íííí.
*MOT: Tak půjdeme spolu do kuchyně.

% slyší nějaký zvuk a myslí si, že už přišel táta

*PAV: Mami!
*MOT: Hmmmm.
*PAV: Pšišel tati!
*MOT: Kdo přišel?
*PAV: Nic.
*PAV: Mami, já spapat, mami. Já spapat, mami.
*MOT: Co bys chtěl spapat? Kousíček?
*PAV: Jo. Ne, ja, ja....
*MOT: Co bys chtěl papat? Tak mi řekni, co bys chtěl papat?
*PAV: Bábo.
*MOT: Co? A co to je?
*PAV: Bábovka.
*MOT: Bábovka.
*PAV: A celou bábovku. Tu dolobečkama. Dolobečkama ci mami.
*PAV: Tam. Hehe.

*MOT: Tak já ti ji ukrojím.

*PAV: Né. Neukloj, mami. Mami, neukloj, mami. Neukloj, mami. Neukloj mami.

*MOT: Tak jak ji budeš papat? Když ti ji neukrojím. Jak ji budeš papat?

*PAV: Budu, počke.

*MOT: Budeš papat jenom ty drobečky?

*PAV: Ehm (souhlasně).

*PAV: Dolobečky další, de sou mami? Další de sou mami? Tady?

*MOT: Už tam nejsou.

*PAV: De sou?

*MOT: Už je tam jenom cukr.

*PAV: Cuke, můžu, mami?

*MOT: No, ale ten nesebereš. To je prášek.

*MOT: Je dobrá?

*PAV: Mami vzadu. Mami vzadu je. Vzadu tamhle.

*MOT: Tady vzadu ji mám rozbalit?

*PAV: Jo.

*PAV: A víc mami, sbalit víc, mami.

*MOT: Už je celá rozbalená.

*PAV: Ehm.

*MOT: Mám ji ukrojit?

*PAV: Emmm (nesouhlasně).

*PAV: Ma peštíček, mami.

*MOT: Máš ji na prstíčku. A taky všude tady po stole už je to rozdrobené. Podívej.

*PAV: Talízek.

*MOT: Nad talířkem ji papej.

% pípají andulky v kleci

*PAV: Hehe.

*MOT: Ptáčekové ti něco povídají

*PAV: Jo. Zobat taky mami?

*MOT: Cože?

*PAV: M (zkráceně mami), ptáčekové taky bábovku, mami?

*MOT: Jestli by papali bábovku?

*MOT: Ne, ptáčkové nepapají bábovku.

*PAV: Mami, mami jedm (sám se opravuje)- jenom dolobečky? Jenom bábovky dolobečky?

*MOT: Možná by drobečky bábovky ochutnali, ale ptáčkové mají radši zrníčka.

*PAV: Hihhi (směje se).

Odmilka

*MOT: Myslíš, že Honzík s Kubíkem už vstali?

*PAV: Ehmm. Ehmm, jo, ehmm.

*MOT: Půjdeme se podívat nahoru?

*PAV: Ehmmm. Neháš otevřený dohlecto? Jo?

*MOT: Tu bábovku?

*PAV: Ehmm.

*MOT: Jo, nechám ji otevřenou

*PAV: Deme naholu, podívat, mami. Mami já hlát budu nah...na já telefonem mami budu nahoře hlát, olglně(xxx), mami deme.

*MOT: S telefonem si budeš hrát?

*PAV: Jo tam, mami mají ougoníčkový ou telefon nahoře, oto..očkový, mami telefon olkocký mami.

*MOT: Tomu nerozumím. Jaký telefon?

*PAV: Takle vypadá. Tlačítka.

*MOT: Má tlačítka

*PAV: Mami, pod' tam.

% v pokoji bratrů.

*MOT: Ještě spinkají. Tak, nebuď je, jo, necháme je spinkat.

*PAV: Takový, mami, takový telefon.

*MOT: To ale není telefon, to je hra.

*PAV: Jaja (šeptem).

*MOT: No, to je hra. Pavlíku! Nech Kubíka! Pojď sem!

*PAV: Hehe (směje se), ma (zkráceně mami) schovanej, mami. Schovanej je mami.

*MOT: A kampak se schoval?

*PAV: Tam, pežinky.

*MOT: Pod peřinku.

*PAV: Kubíku!

*MOT: Tak ho nech spinkat, nech ho ještě spinkat. Nech ho, ještě nechce si s tebou povídat. Pavlíčku, pojd', jdeme vedle!

*PAV: Kam deme vedle mami? Vzbudit nemu..nemusíme kluci vzbudit?

*MOT: Ne, mají prázdniny, ještě můžou spinkat. Ještě je necháme spinkat, ano?

*MOT: Tady ta hra nefunguje, nejsou v ní baterky.

*PAV: Mami, mami, ja (xxx)....

*MOT: Hmmmm.

*PAV: Mami dát musíme batelky, mami.

*MOT: Já nemám baterky.

*PAV: Mami dala máma.

*MOT: Tady do tohohle ne, tam jsou jiný baterky, tam jsou asi nějaké placaté baterky.

*PAV: Ahoj.

*MOT: Ahoj.

*PAV: Ahoj Kubíku. Čau, co dem dolů, zatím, Kubíku.

% Kubík neodpovídá a schovává hlavu v posteli pod peřinu.

*PAV: Mami, telefon. Co to je telefon, mami?

*MOT: Ukaž! To je krabice od telefonu, ehmmm.

*PAV: Mami, de je telefon? Mami!

*MOT: Nevím, asi ho máme dole.

*PAV: Dole?

*MOT: Ehmmm.

*PAV: Dolů, mami, pšines naholu, fešák mami.

*MOT: No, nepřinesu teď nahoru, teď ho nebudu nosit nahoru.

*PAV: Ne? Hmm. Mami?

*MOT: Hmm.

*PAV: Mami!

*MOT: Na co koukáš?

*PAV: Na lgo mami.

*MOT: Hmm.

*PAV: Vtulník vidím.

*MOT: Vrtulník?

*PAV: Ehmm (souhlasně). Mami, panáček mami.

*MOT: Leží, spadl.
*PAV: Mami, patší tam. Mami.
*MOT: Patří na stanici?
*PAV: Tam mami.
*MOT: A co to drží v ruce?
*PAV: Batelku mami.
*MOT: Hmmm.
*PAV: Nazdu, mami, svítíl mami.
*MOT: Hmmm.
*PAV: Ťap ťap ťap, ťap, ťap ťap. Hehehe (směje se). Mami. Hehehe, mami. Mam (zkráceně mami), outíčko. Mami.
*MOT: To je policejní auto.
*PAV: Outo policejní? Mami můžu ject?
*MOT: Hmmm.
*PAV: Íííí. Úú, úú, úú. Hehehe, maják.
*MOT: Má na střeše maják.
*PAV: Moc, majáků moc mami.
*MOT: Je jich víc, těch světýlek.
*PAV: Mami, stává Kubík, mami.
*MOT: No jo, Kubík už vstává.
*PAV: Mami, mami, v klídu.
*MOT: Křídlo, zavadil o křídlo letadla.
*PAV: Mami můžeš dát ho.
*MOT: Co ti mám dát?
*PAV: Mami na, já zahl, mami já ..., podívej já zahnul.
*MOT: Ty tam došáhneš?
*PAV: Ja, já zasáhnu mami, mami panáček kde je mami? Hašičkej mami? Mami?
*MOT: Hasič.
*PAV: Mami.
*MOT: Kde je hasič?
*PAV: Jo. Kde je, Ma (zkráceně mami) žekni!
*MOT: Asi sedí v autě. Neseď v autě?
*PAV: Neseď mami. Jenom do židič, jenom sedí židič, mami.
*MOT: Sedí v autě řidič?

*PAV: Mami.
*MOT: Hmm.
*PAV: Mami kde je, mami ? Kde je mami? Tady, jó.
*MOT: Tady je jeden hasič. Tady je taky jeden.
*PAV: Jeden? Motolku mají, motolku.
*MOT: Hmmm. Motorka je tady taky.
*PAV: Mami? Mami! Domeček nedáš dolů mami.
*MOT: Tuhle hasící stanici?
*PAV: Jo jo.
*MOT: Tu asi nedám dolů, ta je moc velká.
*PAV: Mami, dej! Mami dej!
*MOT: To se mi asi nepovede. Počkej, já to zkusím.
*PAV: Zkus. Zkus. Zkus.
*FAT: Nechte toho! (% volá z vedlejší místnosti)
*PAV: Jo, nech to. Aaa, dej pozol mami, dej pozol! Dej pozol. Hihi, mami, jó.
*MOT: Už jsem ji sundala.
*PAV: Sundala? Mami.
*JAN: Mami, proč nás rušíte, když spíme? Asi. Co?
% MOT matka gestikuluje staršímu synovi, že nahrává, aby nemluvil.

Odmilka

% Hrajeme si s legem.
*MOT: Tak co to máš?
*PAV: Mami. Mami. Tytytyty týty. Dok..., mami doktol mami?
*MOT: No, to je doktorka.
*PAV: Doktolka? Mami nesická, má mamé.
*MOT: Hmm, tady je vedle hasičské stanice nemocnice.
*PAV: Nemosnice?
*MOT: Taky je tam paní doktorka.
*PAV: Mami, mami, nemoc nalází na nosítka mami? Na nosítka mami?
*MOT: To nejsou, neleží na nosítkách, to je postýlka pro pacienty. Lehátko pro pacienty nebo postel.
*PAV: Mami mami doktolka tam? Pojde na hasickou stanici mami?

*MOT: No a co by tam dělala na stanici?

*PAV: Hhh (směje se), nevím.

*PAV: Mami, schody de sou mami? Mami schody, mami t'apat, mami takle?

*MOT: To je střecha.

*PAV: Lez, vůdze(xxx), hops. Hehehehehe.

*MOT: Může tam vylézt po střeše, jo?

*PAV: Jo. Emmm. Nestanu mami beze me mne nemosnice mami. Nemocnice, de je mami? Nemocnice, de je?

*MOT: Tady, tady má vchod. Tady je recepce, sedí tady paní, na počítači. Něco hledají.

*PAV: Hledaj.

*MOT: Mají kartotéku.

*PAV: Kaktétu (šeptem)

*MOT: Zapisují pacienty, kdo přišel a kam jde.

*PAV: Aaa, mami, hasici. Mami, hasici lézt taky mami

*MOT: Tak já ten domeček zase uklidím.

*PAV: Neuklidíš. Neuklidíš mami, neuklidíš mami. Já hlát mami, mami. Já hlát mami.

*MOT: Tak si chvíli ještě hraj.

*PAV: Mami. Co to je todlecto mami?

*MOT: To je nějaká hadice.

*PAV: Hadyce mami, na outíčko.

*MOT: Jo, já už vím, co to je. To je totiž výtah tady. Ty jsi se ptal, kde jsou ty schody a oni tady nemají schody, oni tady jezdí výtahem. A tahle hadice, ta je na zvedání toho výtahu. Ale nevím, jestli tam drží teda.

*PAV: Dlíží mami? Na výtahu dlží mami?

*MOT: Moc nedrží, nejde to za to zvedat.

*PAV: Zvedat nejde?

*MOT: Ehehm (nesouhlasné).

*PAV: Ma outíčko, mne motolka jec může mami. Motolka ject může M..

*MOT: Do výtahu? Vždyť jsou tady před výtahem schody, jak by tam vyjela?

*PAV: Mami neboj. Zvládnou mami. Mami, zvládnou, neboj. Vžžžžííí, vžííí, vžííí.

*MOT: Hele, nevejde se tam. Je moc veliká.

*PAV: Mami, zkusím mami.

*MOT: To je výtah asi pro lidi, né pro motorky.

*PAV: Vúúúú. Mami na na výtah. Mami spalkuje mami spalkuje mami.

*MOT: No, je to moc krátké ten výtah, nevejde se tam celá.
*PAV: Celá, nevejde se. Mami, panáček.
*MOT: Jo, panáček tam může jet, vid'.
*PAV: Do výtahu, mami. Zavíraj, mami. Vúúú.
*MOT: Tak půjdeme zase dolů, jo?
*PAV: Ne. Nepůjdem. Vžííí. Panáček kde je mami? Panáček, ne, mami ne. Mami nezvedej.
Ty, ty, ty, ty, ty, ty, ne ne ne ne ne ne (pobrukuje si melodii a hraje si)
*MOT: Tak pojd' Pavlí. Půjdeme zase na chvíli dolů, pak si zase přijdeš hrát, jo?
*PAV: Já ci.
*MOT: Pojd' jdeme!
*PAV: Mami necháme lgo tady mami?
*MOT: Necháme ho tady.
*JAN: Už jsi to vypla?
% Matka gestikuluje, že nikoli.

*MOT: Pak si s tím zase budeš hrát. Pojd'!
*PAV: Já pudu zase? Necháme zatím lego. Hlát budu potom, jo?
*MOT: Jo.
*FAT: Možná.
*PAV: Jo jo.
*MOT: Tak pozor, zavíráme dveře.
*PAV: Mami o..., mami počkej na mě, jo? Mami, počkej tady, jo?
*MOT: Čekám na tebe.
*PAV: Čekej! Jo?
*PAV: Čekej, mami čekej!
*MOT: Už jsem počkala, tak už pojd' ale!

% scházíme schody do přízemí
*PAV: Mami. Mami deme dolů. Čekej mami. Mami dolů tady ta.. mami dolů
*MOT: Opatrně po schodech.
*PAV: Kubík kde je?
*MOT: Asi je dole.
*PAV: Dole?
*MOT: Kde je, nevím, kde je.

% již jsme v přízemí

*PAV: Kde je tady mami? Tady? Mami, hele, Kubík.

*MOT: Kubík si tady lehnul.

*PAV: Kubíku!

*JAK: Mami, proč tam děláš zatím tu tu?

*MOT: Já to ještě mám zaplý pořad.

*JAK: A na co to máš?..... Mami! Na co to máš?

*MOT: Tak pojď Pavlíčku, uděláme mlíčko?

*PAV: Ne ne mně! Já mám, mám todlecto na snídani.

*MOT: Ehmm.

*PAV: Na. Dolobečky de sou mami? De sou dolobečky mami?

*MOT: Všude na talíři.

*PAV: Tady?

*MOT: Chceš čajíček udělat?

*PAV: Emmm, emmm, emmmm (nesouhlasné).

*MOT: Ani mlíčko?

*PAV: Ne, ne, ne.

*MOT: Hm. A džusík?

*PAV: Ne, ne.

*MOT: Nuž si neber, ten je ostrý to by ses mohl říznout.

*PAV: Víte sfouká.

*MOT: Tady doma?

*PAV: E é (nesouhlasně), venku mami.

*MOT: Venku fouká vítr? Tady nemůže sfouknout drobečky vítr.

*PAV: Ehmm (souhlasně).

*PAV: Otevřel nikdo dveře? Venku? Mami?

*MOT: Ne, nikdo neotevřel dveře ven. Jsou zavřené.

*PAV: (Směje se).

*MOT: Nefouká sem.

*PAV: Mami, ma Beník otevřel dv... venku?

*MOT: Jestli si Beník venku otevřel dveře?

*PAV: Jo.

*MOT: Beník to neumí. Beník neumí otvírat dveře.
*PAV: Ehmm (souhlasně).
*MOT: On nemá ručičky.
*PAV: (Směje se). Tlapičky. Mami, nožičkama umí mami.
*MOT: On to umí nožičkama?
*PAV: Jo.
*MOT: Já jsem ho nikdy neviděla, že by si uměl otevřít dveře tlapkou.
*PAV: (Směje se). Jiného koupíme pejska, lučičkama.
*MOT: Jinýho pejska koupíme?
*PAV: Lučičkama mami.
*MOT: S ručičkama?
*PAV: Jo.
*MOT: Ehm. A ty jsi viděl už pejska s ručičkama?
*PAV: Ehm (souhlasně).
*MOT: V pohádce, vid'?
*PAV: Ehm.
*PAV: Honzík, de je mami?
*MOT: Honzík ještě nahoře spinká.

Odmilka

*MOT: Na co se díváš?
*PAV: Hé (Směje se).
*MOT: Posloucháš, jak fouká venku vítr?
*PAV: Ehmm (souhlasně).

Příloha č. 2: Transkripce audionahrávky ze dne 09. 04. 2020

Date of recording: 9th April 2020

Age: 2.10.16 (year, month, day)

Participants: PAV – child, MOT – mother, FAT – father, JAN – first brother, JAK – second brother

% contextual factors

% Na pískovišti na zahradě.

*MOT: Co to máš? Co to máš Pavlíčku? Nasypal jsi na sebe písek?

*PAV: Ne. Dokunce jenom do ku..., do ku...lá, tam, áá.

*MOT: Do rukávu?

*PAV: Jo.

*MOT: Jo?

*PAV: Asi studí.

*MOT: Tak já ti ho vysypu. Ukaž!

*MOT: Už tam není?

*PAV: Ne. Mami, studenej, písek je studenej písek mami.

*MOT: Studenej je písek?

*PAV: Ehmmm (souhlasně).

*MOT: Hmmm.

Odmilka

*MOT: Tak co postavíme?

*PAV: A nic. Nic.

*MOT: Bábovku?

*PAV: Bábovku jo. Na mně leží něk...

*MOT: Ty už máš písek i ve vočích.

*PAV: Eé (nesouhlasně).

*MOT: Ne? V očích ho nemáš?

*PAV: Postavíme taky tohle asi.

*MOT: Mašinku?

*PAV: Jo.

*MOT: Dobře. Tak tam dej písek!

*PAV: Dám. Taky pustíme (oprava sebe sama) postavíme tohle.

*MOT: Co to je?

*PAV: Nevim. Nějaká bábovička.

*MOT: To je mušlička.

*PAV: Mušlička.

*MOT: Z moře.

*PAV: Dobře vyberu ňákou.

*MOT: Musíš tam dát ale mokrý písek do té bábovičky.

*PAV: Takle myslíš, takle?

*MOT: No, tady. Mokrý.

*PAV: Takle?

*MOT: Ehmm (souhlas). No, takhle.

*PAV: Na.

*MOT: Uplácej ho tam. Tak. Mám ti to otočit?

*PAV: Ehm (souhlas). Jo.

*MOT: Kam?

*PAV: Sem.

*MOT: Sem.

% plácá lopatkou na bábovku a odříkává básničku.

*PAV: Bábovičko nepovedeš jako zbužim, jako zbužim jablíčko.

*MOT: Haha (směje se).

*PAV: Otoč mami!

*MOT: Dobře, já ji otočím. Jéé. Povedla se.

*PAV: Jo. Povedla se.

*MOT: Hmm. Tak může dělat ještě jednu.

*PAV: Dobře, mašinku taky máš.

*MOT: Tak jo, udělej mašinku.

*PAV: Udělám i dobře. Bavit nebudu moc. Mami, utéct chtěl. Eště?

*MOT: Hmm, ještě. To je málo, tam musí být hodně písečku. Dej ho tam víc a pak to uplácej.
Tak.

*PAV: Eště tady?
*MOT: Ehm (souhlas).
*PAV: Eště tady?
*MOT: Tady ještě chybí.
*PAV: Eště?
*MOT: Stačí.
*PAV: Jo. Mami, mami otoč!
*MOT: Otočím bábovku. Kam jí mám dát.
*PAV: Hmmm (přemýšlí), sem.
*MOT: Sem na tohle místo.
*PAV: Bábovičko nepovedeš jako zbožím jablíčko. Otoč mami!
*MOT: (Směje se). Otloukej se bábovičko, jestli se mi nepovedeš, budeš bita jako žito.
*PAV: Mami, otoč! Tam. Jůů.
*MOT: Hmm, povedla se, mašinka.
*PAV: Ehmm (souhlasně). Eště znovu.
*MOT: Eště jednu?
*PAV: Ne, já. Já znovu tohle udělám.
*MOT: A pamatuješ si, co to je?
*PAV: Í. Co to je?
*MOT: Co to je?
*PAV: Nevím, co to je.
*MOT: Mušle.
*PAV: Mušle.
*MOT: Z moře.
*MOT: Ale dej tam ten mokrý píseček, jo? Vyhrabeme trošku.
*PAV: Hlabem, jenom vyhlabem.
*MOT: Hmm.
*PAV: Eště?
*MOT: Mokrý ale.
*PAV: Takovou?
*MOT: No, ten moc mokrý není, tak uvidíme, jestli ti to bude držet.
*PAV: Dlžet mohl pane. Tak na.
*MOT: Panáček se ti tam připlatl.
*PAV: Bábovičko povedeš jako jak, nepovedeš jablíčko. Žbožím jako jablíčko.

*MOT: Zboříš bábovičku jako jablíčko?

*PAV: Jo.

*MOT: A jak se bourá jablíčko?

*PAV: Nevím.

*MOT: (Směje se).

*PAV: Jako z lotatkou.

*MOT: S lopatkou se zboří. Smete se pryč.

*PAV: Mami otoč!

*MOT: Jo, tak už jsi ji tam poplácal, tak ji nadzvedni!

*PAV: Nazvednu. Jo.

*MOT: Kuk.

*PAV: Jú. Já udělal hezky.

*MOT: Ehm (souhlasně)

*PAV: Mami, mami moc neudělala já zbožím, ja.

*MOT: Tu druhou zboříš, ta se nepovedla, jo?

*PAV: Hehehe (směje se). Háhá.

*MOT: A už tam není. Už je pryč.

*PAV: Mami, ště babovičku udělám?

*MOT: Ehm (souhlasně).

*PAV: Takovouhle?

*MOT: Ehm. A co to je?

*PAV: Co to je, lovnou?

*MOT: Co postavíš?

*PAV: Tady, tady.

*MOT: Co je to za bábovku?

*PAV: Nevím.

*MOT: Mušle.

*PAV: Mušle neznází.

*MOT: Můžu ti pomoci?

*PAV: Jo.

*MOT: Tak já ti nandám tahle, pojď sem, já ti tam dám mokry písček, jo? Vysyp ten suchý z té bábovičky. Tak.

*PAV: Nenene.

*MOT: No a tady si nandej do toho tady ten mokry. Ehm.

*PAV: Ahoj.

*JAN: Ahoj. (% dále bratr odchází a mluví už na někoho jiného).

*MOT: Tak nandej.

*PAV: Eště.

*MOT: Ještě tam přidáš? Ještě tam je kousíček volno. Tak uplácáš to.

*JAN: Mami dneska bohužel záchody nebudou.

*PAV: Ne? Mami, na.

*MOT: No a otoč ji!

*PAV: Otoč ji ty! Já neumím. Neumím.

% Pavlík odběhl z pískoviště a hovoří s otcem.

*PAV: Co to máš za todle? Tatínek něco má.

*FAT: No, tak to nech!

*MOT: Pavlí pojď! To je helma.

*FAT: To je helma.

*PAV: Jaká?

*FAT: Svářečská.

*PAV: Jaká?

*FAT: Svářečská.

*PAV: Jaká sou?

*FAT: Svářečská.

*PAV: Jaká sou?

*FAT: Svářečská.

*MOT: Na sváření, sloupků. Támhle máme rozbitý sloupek, tak to táta bude opravovat.

*PAV: Sloupek? Já neznám.

*MOT: No, na plotě, támhle ten na plotě.

*PAV: Jakej?

*MOT: támhle ten nahoře.

*PAV: Kde je?

*MOT: Ten červený.

*PAV: Jaký červený?

*MOT: Támhle, táta ti ho ukazuje, podívej. Tenhle budlou svařovat, aby držel, aby se nehýbal. Je rozbitý, tak ho opraví.

*PAV: Ploč lozbitý je?

*MOT: Už je starý. Vítr tam foukal, tak se to tam, rozlomilo.

*PAV: Ploč rozmoutává mami?

*MOT: Rozmotává. Tam je kabel a tím povede elektřinu. Musí to zapojit do elektřiny, aby mu to fungovalo, ta svářečka, víš.

*PAV: Mami, ploč tlačko tam má, táta?

*MOT: Je mu vedro, tak si ho sundal.

*PAV: Zacíná zima tátovi?

*MOT: Ehm. Ochladilo se, už je večer. Už není tak hezky sluníčko. Ty máš taky mikinku na sobě, aby ti nebyla zima.

*PAV: Deme na písek, poť!

*MOT: Jdeme na písek.

*PAV: Mami, vojákům, ukaž mým vojákům dám mami.

*MOT: Kam ho dáš?

*PAV: Ostatním vojákům dám.

*MOT: Ehm. K ostatním.

*PAV: Ehm. Podívej, vojákček.

*MOT: On se tady zatoulal?

*PAV: Nevím.

*MOT: Tak ho taky uklidíš?

*PAV: Ne. Oblíbený můj panáček oblíbenej.

*MOT: Tenhle je tvůj oblíbený?

*PAV: Jo.

*MOT: Toho nedáš mezi ostatní?

*PAV: Ne, ne, oblíbený můj. Neztlatím nikde žíkám. Mami?

*MOT: A co je to na zemi? Tady?

*PAV: Kytičky.

*MOT: A kdo je tam dál?

*PAV: Nevím.

*MOT: Ty jsi je tam natrhal?

*PAV: Jo.

*MOT: Hmm, ale uvadly ti, nemají vodičku, tak uvadly.

*PAV: Mami já další pšinesu. Mami já čajíček vezmu, mašinku, mami. Já nenandal.

*MOT: Co je to za kytičky?

*PAV: Klásky.

*MOT: Jak se jmenujou?
*PAV: Sklásky.
*MOT: Sedmikrásky.
*PAV: Sed..mi..klásky.
*MOT: Ehmm.
*PAV: Sedmiklásky.
*MOT: Ehm. A máme tu taky jiné kytičky?
*PAV: Jaké?
*MOT: Nějaké jiné.
*PAV: Jaké jiné?
*MOT: Podíváme se, pojd', tady, třeba. Pojd' se podívat!
*PAV: Jaký?
*MOT: Tady ty. Víš, jaké to jsou kytičky?
*PAV: Jaký?
*MOT: Tyhle fialový?
*PAV: Jaký fif..fový?
*MOT: To jsou fialky.
*PAV: Fívalky. Lostou taky fívalky tady?
*MOT: Ehm. To jsou fialky.
*PAV: Ó, co to je?
*MOT: Co to je?
*PAV: Nevím.
*MOT: Klacík.
*PAV: Klacík. Mami může pučit Beník klacík.
*MOT: Tak ho zavo..., zavolej ho!
*PAV: Bení! Tady máš, pod'. Hehehe. Ploč nechytím?
*MOT: Proč ho nechytí? Nechce ho je moc malinký. Beník má radši větší, tlustší polínka. A máme tu ještě nějaké kytičky?
*PAV: Jaké?
*MOT: Máme tam ještě žluté kytičky.
*PAV: Jaké žluté? Ukaž!
*MOT: Poznáš pampelišku?
*PAV: Pampelišku? Pampeliška!
*MOT: Tady je, našel jsi ji ano. To je pampeliška. Hele kdo přišel.

*PAV: Beník.
*MOT: Ehm. Půjdeme se podívat dopředu?
*PAV: Dopředu.
*MOT: Jestli tam jsou nějaké další kytičky?
*PAV: Né, né.
*MOT: Nepůjdeme?
*PAV: Ne. Deme poť nasbírat kvá..., mami šlápnula!!!
*MOT: Na co jsem šlápla?
*PAV: Todle. Na todlecto.
*MOT: Na kytičku?
*PAV: Jo.
*MOT: Hmm, je jich tady hodně na trávníku, víš. To bych tady nemohla chodit.
*PAV: Nemohla?
*MOT: Hmm. Tak pojd' jdeme pryč, táta tady teď bude něco dělat. Tak jdeme pryč, ať nám to nespadne na hlavu. S Honzíkem, víš. Pojd', jdeme tam dopředu, jo?
*PAV: Já nasbírat chtěl klásky!
*MOT: Sedmikrásky. No jo, potom je nasbíráme, vepředu možná taky budou.
*PAV: Jó, já du napředu, juchú.
*PAV: Mami?
*MOT: Hmm.
*PAV: Táta dělá co tam dole?
*MOT: Opravuje ten sloupek na plotě. Bude to vařit tam, svářet.
*PAV: Podyvej, taky sou tam.
*MOT: Taky jsou tam kytičky.
*JAN: Mami!
*MOT: Co?
*JAN: Tak my jdem na to.
*MOT: Jó.
*MOT: Tady jsou taky.
*PAV: Tady sou taky mam.
*MOT: Ehm. Tam už jsou nějteré uvadlé, podívej, tyhle už uvadly.
*PAV: Uvadly?
*MOT: Beničku! Co ty tady! Běž na stranu!
*PAV: Mami, taky chtel nasbírat klásky.

*MOT: Kdopak je chtěl nasbírat?

*PAV: Beník.

*MOT: Beník je taky přišel nasbírat? On se jenom dívá, co sbíráš ty.

*PAV: Mami nedívá teďkon.

*MOT: Teď se nedívá, teď tam čuchá. Beníčku! Běž odtamtud!

*PAV: Mami vyleze potom.

*MOT: No. Pojd' z toho keře pryč!

*PAV: Mami, potom vyleze.

*MOT: Bení, pojd' sem! Pojd'! Tady buď s náma! Tak jdeme dopředu ještě!

*PAV: Né, počkej já....

*MOT: Tam nechod'! Pojd' tady ještě. Kampak jdeš?

*PAV: Tam, nasbírat klásky.

*MOT: Sedmikrásky.

*PAV: Mami uvažuji taky. Já uvažuji. Já taky du. Klásky lostou tady.

*MOT: Sedmikrásky tady rostou. Všude tady rostou.

*PAV: Mami.

*MOT: Ale tohle není sedmirkáska. Copak je tohle? Jak se jmenuje ta červená kytička? To je tulipán.

*PAV: Tulipán.

*MOT: Bene! Připoutáme Beníka. Bene! Bene! Zavolej ho!

*PAV: Bené! Bení!

*MOT: Pojd' sem ke mně, pojd'!

*PAV: Pod' sem!

*MOT: Pojd' ke mně Bení!

*PAV: Pod' sem! Běží mami.

*MOT: Dobře. Pojd' tady chvíli zůstaň! Ať nám na tebe něco nepadne! No. Musí tady pejsek zůstat?

*PAV: Jo.

*MOT: Tak mu to řekni!

*PAV: Zůstat musíš tady Bení!

*MOT: Ehm.

*PAV: On nemůže. Pusinku nemá teď.

*MOT: Kdo nemá pusinku?

*PAV: Pejsek.

*MOT: Má pusinku, podívej! I jazyk má vyplazený z pusinky.

*PAV: Ne, vás nemůžu. Kláska tu je.

*MOT: A jakou má barvu ta sedmikráska?

*PAV: Nevím.

*MOT: Ten prostředek, taky veprostřed je to žluté a okolo je to bílo-růžové

*PAV: Bílo-růžo...

*MOT: A co natrháme andulkám?

*PAV: Á, ehmm, ehmm (% přemýšlí), asi pampelišky.

*MOT: Pampelišky a papají? Co z těch pampelišek papají, ty andulky?

*PAV: Já nevím. Zrníčka.

*MOT: Zrníčka? Pampelišky nemají zrníčka.

*PAV: Mami, kde sou?

*MOT: Tady nejsou teď, tady jsou posekané. Musíme se podívat jinam. Pojd', támhle se podíváme na záhonek jiný. A co má ta pampeliška? Má květ a lístečky. A co papají andulky?

*PAV: Nevím.

*MOT: Lístečky.

*PAV: Lístečky. Mami, kde sou eště, kde sou, mami, tulipáni?

*MOT: Tulipány. Ehm. Ty nebudeme trhat. Ty by jim nechutnaly. Ahoj!

*SOU: Čau Pavliku!

*PAV: Čau!

*SOU: Čau!

*MOT: No, tady někde byla pampeliška. Tady podívej! Tady je pampeliška.

*PAV: Tady!

*MOT: Ehm. Takhle dole musíme ty lístečky utrhnout. Takovýhle malinký bysme tam nepřidělali do té klece.

*PAV: Klece?

*MOT: Hmm.

*PAV: Musíš velký?

*MOT: Dlouhé listy.

*PAV: Doulist. Hodele podej. Mami, mami!

*MOT: Hmm.

*PAV: Eště?

*MOT: No, ještě.

*PAV: Takle dlouhý?

*MOT: Hmm.

*PAV: Takhle dlouhý mami?

*MOT: Takhle dlouhý. Hmm.

*PAV: Eště?

*MOT: Dlouhé lístečky.

*MOT: To už asi stačí.

*PAV: Né, eště ci.

*MOT: Co to proletělo?

*PAV: Hehehe (směje se). Včelička.

*MOT: Včelička tu lítá. Hele, už letí zase zpátky.

*PAV: Mami, sedla na... na maminku, sedla?

*MOT: Nesedla na mě. Letěla okolo mě, ale nesedla si na mě.

*PAV: Ó.

*MOT: Ona si sedá na kytičky a já nejsem kytička.

*PAV: Hihih (směje se).

*MOT: Už je tu zas.

*PAV: Hihih (směje se).

*MOT: Hmm (směje se).

*PAV: Ploletěla. Okolo Mimíska ploletěla.

*MOT: Haha (směje se). Okolo Mimíska proletěla.

*PAV: Mami!

*MOT: A co je to tady?

*PAV: Blouček.

*MOT: Hmm. A jde k tobě. Jde tě pozdravit? Copak ti asi říká?

*PAV: Mami, leže zpátky mamince.

*MOT: Leze k mamince? Já myslím, že se leze schovat támhle do díry.

*PAV: Do díly. Mami. Mami, kde má dílu?

*MOT: Támhle a už tam vlezl. Schová se tam.

*PAV: De má díru? Mami, kde má?

*MOT: Tam. Už tam je.

*PAV: Kde je?

*MOT: Schovaný.

*PAV: Ó. Zase proletěla okolo mje.

*MOT: No, okolo tebe proletěla včelička. Hele, teď je na tom modřenci, na kytičce.

*PAV: Ukaž! Hihhi (směje se). Sbírá tam med, sbírá asi.

*MOT: Ehmm.

*PAV: Uletěla. Hihhi. Ploletěla mi okolo.

*MOT: Proletěla okolo tebe. Hmm.

*PAV: Kde máme? Kde máme pampelišky eště mami?

*MOT: To už stačí, už jich máme dost.

*PAV: Podyvej!

*MOT: Co to je?

*PAV: Nevím.

*MOT: Stěhují tam nějaký nábytek, vid'?

*PAV: Ehmm, jo.

*MOT: Ehm.

*PAV: Mami, okno otevřel tam.

*MOT: Hmm. Mají otevřené okno naproti.

*PAV: Ploč?

*MOT: Sousedí.

*PAV: Ploč?

*MOT: A myslíš okno a nebo myslíš ty vrata?

*PAV: Jo.

*MOT: Co jo?

*PAV: To vlata.

*MOT: Vrata mají otevřená. Od garáže. Ehm. No, protože tam stěhují ten nábytek, tak otevřeli vrata.

*PAV: Mami taky chlapeček je.

*MOT: Mají taky chlapečka. A víš, jak se jmenuje?

*MOT: Pamatuješ si, jak se jmenuje ten jejich chlapeček? Řekni ahoj Adámku! On tě nevidí, musíš na něj zavolat. Adámek se jmenuje.

*MOT: Co tam dělá?

*PAV: Já nevím. Hledá tatínka.

*MOT: Asi nehledá. Tatínek stojí vedle.

*MOT: Malinký jako ty, vid'?

*PAV: Hmm.

*MOT: Hmm. Tak půjdeme?

*PAV: Hmm, ne.

*MOT: Ne? Tak co budeme dělat?

*PAV: Deme, pod! Mami eště, kde máme eště, eště kde máme pampelišky?

*MOT: Už jich máme dost.

*PAV: Eště kde máme pampelišky? Mami?

*MOT: Nevím, asi někde ještě na zahrádce budou, ale tohle už nám stačí.

*PAV: A jó. Mami podívat na něco ci tam.

*MOT: To je kanál. Tam je měřidlo.

*PAV: Mami já něco podívat ci.

*MOT: Chceš se podívat dovnitř?

*PAV: Jo. Ehm.

*MOT: To nejde nadzvednout. Je to těžké. Vidíš, tam nic není.

*PAV: Mami, stlčil hage vzadu mami. Ha...

*MOT: Hadr tam je, no, hozený.

*PAV: Ploč je tam?

*MOT: Protože kdyby byla zima, aby to tam nezamrzlo.

*PAV: Nezamezlo?

*MOT: Ehm. Tak pojd', jdeme!

*PAV: Mami dem, pampelišky kdi jsou? Mami?

*MOT: Už jich máme dost. Už je nemusíme hledat.

*PAV: Musíme. Eště vyjostou mami? Eště vylostou?

*MOT: Vyrostou ty, co jsou tady posekané, ty zase vyrostou, za chvíli.

*PAV: Mami,

*MOT: Za pár dní tam zase budou.

*PAV: Tady vylostou?

*MOT: Hortenzie? No, ty moc nevypadají, že rostou, ale asi možná umrzly, částečně umrzly,

*PAV: Asi novou. Asi novou musíme koupit mami

*MOT: Hmm. Uvidíme. Možná nějaké lístečky tam budou ještě.

*PAV: Mami, outo!

*MOT: Auto jede!

*PAV: Jó.

*MOT: Ehm.

*PAV: Veze co ? Veze?

*MOT: Nevím. Je to dodávka.

*PAV: Veze co mam ? Dobá...(%) opravuje sebe samotného) dodávka, mami?

*MOT: Hmm.

*PAV: Co dodávka veze?

*MOT: Může vézt nějaký materiál a nebo nákup

*PAV: Nákup. Já podívám ... (% odchází)

*MOT: Pavlí pojď! Ještě tam nebudeme chodit, táta ještě svařuje. Pojď.

*PAV: Kam jdeme, mami? Kam jdeme? Tam hledat něco pudeme?

*MOT: Co bys tady chtěl hledat?

*PAV: Hmm, vidličke (xxx), malinký.

*MOT: Nevíš.

*PAV: Volá tátu, asi teď Kubík, mami.

*MOT: Ehm.

*PAV: Nemůže tam Kubík.

*MOT: Nemůže.

*PAV: Né. Může na koboběžce projet.

*MOT: Na čem se můžeme projet?

*PAV: Na koběžce. Na kobě, na koběžž...

*MOT: Na koloběžce.

*PAV: Jo.

*MOT: Na koloběžce?

*PAV: Jo. Mami, ne, já Kubíkova.

*MOT: To je Kubíkova koloběžka, ale ta je na tebe ještě veliká.

*PAV: Mami já zkousí..., mami, žídit bu.. budeš, já dlžet budu.

*MOT: Já tě mám vozit a ty budeš jezdit, jo?

*PAV: Né. Mami vozit ty budeš! Dobže?

*MOT: Jo, jo. A nemohl bys vozit ty mě?

*PAV: A, neumim moc.

*MOT: (Směje se).

*PAV: Mami! Já velkej na to nejsem eště.

*MOT: Neješ na to ještě velkej, no. Seš ještě malinkej.

*PAV: Mami, sedni! Mami, sedni na to!

*MOT: Vždyť to nemá sedátko! Kam si mám sednout?

*PAV: Né, stoupnout, takhle.

*MOT: Ahá. Stoupnout si mám? To je brzda, to by nám nejelo. Tam to brzdí. Sem. Tady na té ploše se musí stát.

*PAV: Jo. Mami, nastupovat musíš!

*MOT: No tak se chytň! Držíš se?

*PAV: Jo. Dlížime.

*MOT: Pozor schod. A už nám to nejede. Haha (směje se). Tak vystup! Tady to musíme přes schod přenést.

*PAV: Takhle jedem. Mami jed'! Jed'!

*MOT: Jedu.

*PAV: Ma, mami, pejsek štěká.

*MOT: Beník nechce být uvázaný.

*PAV: Jo.

*MOT: Už se mu tam nelíbí.

*PAV: Nelíbí.

*MOT: Už by chtěl pustit. Beníku, nech toho!

*PAV: Mami, pustit chtěl možná.

*MOT: Chtěl by pustit, no. Ale nemůžeme ho pustit. Táta to ještě nemá hotové, tam, víš?

*PAV: Mami, zlobit bude asi Kubík na kobo (XXX) že sebrali koboběžku, mami.

*MOT: Cože? Jo, že se bude Kuba zlobit, že jsme mu sebrali koloběžku?

*PAV: Vlátíme zpátky potom.

*MOT: To víš, že mu ji vrátíme.

*PAV: To víš, že jo. Mami Honzík, Honzík zkusíme? Mami, zlobit taky bude, Honzík mami?

*MOT: Chceš si půjčit Honzíkovu koloběžku?

*PAV: Ehhh (souhlasně). Mami Kubíkovu.... Mami velká Kubíkova je.

*MOT: No ale Honzíkova je ještě větší.

*PAV: Je větší Kubík, Kubíkova. Mami eště na. Mami, já dojedu tam. Já pustit. Mami, lehnul.

*MOT: Lehnul si Beník. Zůstaň Beníku! Počkej! Já ti to nadzvednu, jo? Ať ti nespadne! Tak.

*PAV: A vlátíme na.....

*MOT: Opatrně.

*PAV: Takle, mami?

*MOT: Zaparkujeme ji.

*PAV: Zapalkuj! Mami, Honzíkovou!

*MOT: A kde je?

*PAV: Tadi. Honzíkova je. Mami, tadi. Mami, vyject musíš takhle vyject.

*MOT: Já vyjedu.

*PAV: Vyjedeš? Jo. vyjedeš? Takle?

*MOT: A už je venku.

*PAV: Jedem! Mami! Jedeme, poď!

*MOT: Ehm.

*PAV: Au.

*MOT: Je tady moc hrbolů.

Příloha č. 3: Transkripce audionahrávky ze dne 08. 05. 2020

Date of recording: 8th May 2020

Age: 2.11.14 (year, month, day)

Participants: PAV – child, MOT – mother, FAT – father, JAN – first brother, JAK – second brother

% contextual factors

% Ráno doma, chvilinku po probuzení.

*PAV: Já chci převlíkat.

*MOT: Tak se převlíkneme. Tak si můžeš sednout. Sám se převlíkni.

*PAV: Ponošky převlíkat.

*MOT: Tak si sedni. Tak.

*PAV: Co budeme dělat?

*MOT: Převlíkneš se.

*PAV: Mami, mami!

*MOT: Hmm.

*PAV: Mami, kdy pustíme autíčka? Mami?

*MOT: Myslíš cédéčko?

*PAV: Jo. Ehm. Dobře. Jo.

*MOT: Ted' ne. Ted' nebudeme pouštět.

*PAV: Kdy?

*MOT: Večer třeba nějakou pohádku ti pustím na cédéčku s autíčkama nebo tak.

*PAV: Mam (zkráceně mami).

*MOT: Ano.

*PAV: Já, tam něký je. Je cédéčko něký. Mami kdy otevřeš, kde sou?

*MOT: Co hledáš?

*PAV: Autíček.

*MOT: Autíčka?

*PAV: Autíčka. Ano. Tohleto.

*MOT: Ty jsou dole.

*PAV: Tady? Hm. Ne, já nemyslel todle autíčko, jó ty mami. Je to stejný.

*MOT: Ano jsou tam dvě stejná cédéčka.

*PAV: Ten.

*MOT: Jakou pohádku hledáš?

*PAV: O autíčko.

*MOT: O autíčkách.

*PAV: Autíčkách. Ale stejná je to. Myslím todlecto.

*MOT: Tahle autíčka?

*PAV: Jo. Pust'.
*MOT: No, tam je hodně dílů. Tam jich je víc. Tak večer nějaké ti pustím, jo?

*PAV: Hm.

*MOT: Večer na chvíli kousek pustíme pohádky, ale teď ne. Až večer.

*PAV: Jo.

*MOT: Necháš je tady takhle vystrčené...

*PAV: Jo, jo, jo, ehm.

*MOT: ...abys věděl, která cédéčka to jsou.

*PAV: Ehm. Jo, pod', jdeme.

*PAV: Mami, mami já pšisunout chtěl autíčka. Já dívám se na večelníčka, já nevím, kdy budou dávat to.

*MOT: Kdy budou dávat večerníček?

*PAV: Jo.

*MOT: Večer. Ehm.

*PAV: Večel?

*MOT: Jo, zkusíme se večer podívat, co dávají za večerníček, v televizi, jestli na to nezapomeneme, já nevím v kolik běží večerníček. V kolik to dávají hodin.

*PAV: Maminko, počkej já podívám, jsou tam ještě vystl-ný.... vystlčím, nechám to

*MOT: Převlíkat. Pavlíček.

*PAV: Nejde to.

*MOT: Co ti nejde? Už sis to sundal. Tak si obleč ponožky.

*PAV: Ponožky ty obleč mami! Hehe (směje se).

*MOT: Tak.

*PAV: Takhle.

*MOT: Ehm. Jednu už máš oblečenou.

*PAV: Eště to, todle?

*MOT: Podívej kam dáváš patu. Pata má být dole.

*PAV: Ehm. Mami, ty nandej to.

*MOT: Takhle to otočím, tak a teď ji tam můžeš oblékat.

*PAV: Mami nák....

*MOT: No vidíš!

*PAV: Vidíš, hezky. Takle.

*MOT: Ehm, hezky.

*PAV: Takhle. Takhle? Takhle myslíš?

*MOT: Ehm.

*PAV: Takhle myslíš? Takhle myslíš? Tak to můžeme mít.

*MOT: Takhle a ještě tepláky.

*PAV: Tepláky? Jaký? Jaký?

*PAV: Sundalas tličko já mami. Sundáš mi?

*MOT: Sundám.

*PAV: Sundáš?

*MOT: Pomůžu ti.

*PAV: Ehm. Takhle myslíš, takhle. Takle, takle, takle?

*MOT: No a teď tam prostrč nožičku. Tam. Dobrý.

*PAV: Mami, zavoláme teda babičce?

*MOT: Babičce chceš telefonovat?

*PAV: Jo.

*MOT: A proč?

*PAV: Ci bolůvky, bolůvky, bolůvky, bolův..., bolůvky. Vylostly?

*MOT: Borůvky? Babička nemá ne zahrádce borůvky. Babička má třešně, bude mít.

*PAV: Ma, mami, kde, za kdy?

*MOT: Kdy budou třešně? To ještě musíš pár týdnů počkat. Ale už rostou. Jsou tam malilinkaté zelené třešínky, ale to musíme počkat, až budou větší, ty třešínky, až vyrostou větší a až zčervenají.

*PAV: Hahaha (směje se).

*MOT: A to bude ještě pár týdnů trvat. To nebude hned.

*PAV: Ploč? Hned nebude to?

*MOT: Protože musí na ně svítit dýl sluníčko. Podívej, dneska sluníčko nesvítí, dneska je pod mrakem.

*PAV: Pobl (xxx)..., ne není tam taky.

*MOT: Není tam sluníčko, no.

*PAV: Jau, jau, jau, jau, jau.

*PAV: Zima.
*MOT: Zima?
*PAV: Ehm.
*MOT: Tak si dej ještě svetr a jsi oblečený. Už jsi oblečený.
*PAV: Já ci bačkoly!
*MOT: A kde je máš?
*PAV: Tam.
*MOT: Nevidím.
*PAV: Tamhle. Tam. Na hlačkama.
*MOT: Tak je přines.
*PAV: Pí, píp.
*MOT: Ehm. Tam schovaný za klabicí byly.
*MOT: Byly schované botičky za krabicí.
*PAV: Jo. Byly. Ano.
*MOT: Tak zkus si jednu about.
*PAV: Ne neumím.
*MOT: Zkus to, já ti ji urovnám, až si ji obuješ. Ehm. Tak. Tady. No a je to. Vidíš. Dobře sis obul botičku. Na!
*PAV: Ne!
*MOT: Haha (směje se). Tak. Šikulka, jsi šikulka.
*PAV: Mami eště sou tam cédéčka jiný?
*MOT: Ehm. Je tam hodně cédéček.
*PAV: Ploč?
*MOT: No, to když kluci byli malí, tak si občas také pouštěli pohádky.
*PAV: Kdy? Já nepamatuju si to.
*MOT: To byli Honzík s Kubíkem ještě malinký, malincí.
*PAV: Já. Malinký byli?
*MOT: Hm. Malí, malí kluci.
*PAV: Kluci malí?
*MOT: Jako ty. Takhle. Takhle jako ty. Když jim byli tři roky, necelé.
*PAV: Mami vylostli.
*MOT: Už vyrostli, už jsou, už jsou to chlapáci.
*PAV: Pavučina, pomóc!
*MOT: Pavučina?

*PAV: Hihhi (směje se).

*PAV: Je tam ploč pavučina? Pavučina tam?

*MOT: Nastěhoval se nám tam nějaká pavouk.

*PAV: Jakej je?

*MOT: A staví si tam svůj domeček.

*PAV: Hehehe (směje se).

*MOT: Tu pavučinu.

*PAV: Pavučinu.

*MOT: Na tu chytá mouchy, aby měl co jíst. Musí si ulovit do sítě mouchu a ta síť, to je ta pavučina.

*PAV: Kde? Kde jsou?

*MOT: Pavoučci?

*PAV: Jo.

*MOT: Tady jsou někde schovaní, asi za skříní.

*PAV: Hehe.

*MOT: Čeká až něco uloví, do té pavučiny. Až se něco chytne.

*PAV: Hehe, pavouk, hehe.

*PAV: Ploč je tam, tam u cédéček, je tam pavučina u cédéček?

*MOT: Protože k nim, k těm cédéčkům, nikdo dlouho nechodil. A tak ten pavouček tam měl klid a řekl si, že když tam nikdo nechodí, že si tam může rozprostřít svoji pavučinu.

*PAV: Hehehe (směje se). Běž plyč pavoučku!

*MOT: Haha (směje se). Běž, běž! Tady nechceme mít pavučinu!

*PAV: Haha (směje se). Mami nevdá to.

*MOT: Haha.

*PAV: Mami klidně tam mít, mít svůj domeček může.

*MOT: Ehm.

*PAV: Nevadí to stejně. Mami co to mám za balvu, co to mám za balvu? Co to mám za balvu?

*MOT: Na svetříku?

*PAV: Ehm.

*MOT: Tam máš tři barvy. Tohle je tmavě modrá, tady je jaká..?

*PAV: Nevím.

*MOT: Bílá. A tuhle poznáš? Co to je za barvu?

*PAV: Jakou?

*MOT: Tuhle. Jaká je to barva?
*PAV: Jaká je? Jaká?
*MOT: Jako ty třešinky. Jaká je to barva?
*PAV: Tšešinky!
*MOT: Čer...
*PAV: Čer...
*MOT:...ve..
*PAV:...ný.
*MOT: Červená.
*PAV: Čelvená.
*MOT: Ehm. Červená barva.
*PAV: Kde lostou čelvené? Tam vylostou u babičky čelvené tšešinky?
*MOT: Ano vyrostou.
*PAV: Seš zelená tšešinka, já spapám tě!
*MOT: Zelené se nepapají. Až vyrostou červené, tak budou dobré, slad'oučké.
*PAV: Potom budu tam u babičky papat tšešinky?
*MOT: Ano, až budou červené, tak si je natrháme u babičky. A ochutnáš je, ano?
*PAV: Mami, mami spíš žikám, nemáme košík, žikám.
*MOT: Aha, do čeho my budeme ty třešně trhat?
*PAV: Asi, tam máme dole, tam dole košík jeden.
*MOT: Ehm. Ten je na brambory, takový velký. Myslíš, že natrháme tolik třešní?
*PAV: Ehm. Ne. Ehm, ehm (záporně).
*MOT: Ehm, ehm?
*PAV: Nemá. Ne, ne. Tak natlháme malinko.
*MOT: Stačil by nám menší košík.
*PAV: Jo.
*MOT: Hm. Tak se zeptáme babičky, jestli nemá menší košíček.
*PAV: Košíček. Zítra pojedem.
*MOT: Zítra ne, zítra ještě nebudou. Musíš počkat víc dní. To bude ještě trvat.
*PAV: Mami, mami.
*MOT: Ano.
*PAV: Máme tam auto?
*MOT: Kde tam?
*PAV: Tam venku?

*MOT: Před domem?

*PAV: Jo.

*MOT: Určitě ano.

*PAV: Hm. Mami, můžeme za babičkou jec?

*MOT: Dneska bys chtěl jet za babičkou?

*PAV: Hm.

*MOT: Dneska ne. Dneska nepojedeme.

*PAV: Ne. Zítřa.

*MOT: To spíš asi babička s dědečkem přijedou nějaký den se podívat na nás.

*PAV: Tady?

*PAV: Dědeček s babička tady podívat se?

*MOT: K nám ano, sem k nám.

*PAV: Sem venku?

*MOT: Přijedou, zaparkujou tady vedle našeho auta. To svoje auto.

*PAV: Svoje?

*MOT: Ehm.

*PAV: Já mám taky doma autě, všechny. Jezděj tam moc lidích autama.

*MOT: Kde jezdí moc lidí?

*PAV: Lidí tam na silnici jezděj.

*MOT: Venku, ano jezdí tam auta. Občas projede nějaké auto.

*PAV: Jaký.

*MOT: Soused, třeba, když jede na nákup. Musí koupit bonbónky pro Pavlíčka

*PAV: Haha, ploč?

*MOT: Proč? Aby měl dost bonbónků

*PAV: Ploč mjel asi bonbónky měl? Asi na zvížata. Na pavouci.

*MOT: Pro pavouky? Pavouci nejedí bonbóny.

*PAV: Mami, tam je pavučina, už tam ...

*MOT: Že bychom tam pavoučkovi připravili bonbónek do pavučiny?

*PAV: Jo.

*MOT: Haha.

*PAV: Haha.

*PAV: Je malinká mami.

*MOT: To bychom potřebovali malinkatý bonbónek.

*PAV: Malinkatý? Jo.

*MOT: Jako zrníčko.

*PAV: Jako plo páčky zlníčko.

*MOT: Ehm. Ptáčkům do krmítka místo zrníček nasypeme taky bonbónky?

*PAV: Jo.

*MOT: Jo? A pejskovi do mističky?

*PAV: Ehm.

*MOT: A k obědu si dáme taky mističku bonbónků?

*PAV: Jo.

*MOT: Jo?

*PAV: Ehm.

*MOT: To by se ti líbilo.

*PAV: Ehm.

Odminka

*PAV: Něco čucháš?

*MOT: Necítím nic.

*PAV: Seš eště v pyžamu.

*MOT: Jo, ještě mám pyžamo.

*PAV: Uděláš mi mlíko?

*MOT: Dal by sis mlíčko?

*PAV: Jo.

*MOT: Uděláme, ano.

*PAV: O o outíček, o outíček přečteme si?

*MOT: O autech. O autech? Knížku o autech?

*PAV: Jo. Ehm.

*MOT: Tak jo, přečteme.

*PAV: Líbí ty knížka o outech?

*MOT: Jestli se mi líbí?

*PAV: Jo.

*MOT: Eeee (přemýšlí), no, já bych raději četla o princeznách, ale to by se zase nelíbilo tobě, vid'?

*PAV: Ehm.

*MOT: Ale je pěkná, i tahle knížka o autech je pěkná. Některé příběhy jsou hezké.

*PAV: Jo, hmm.

*MOT: Třeba o těch hasičích, jak sestavovali hasičské dobrovolníky a nacvičovali, kdyby hořelo a nedařilo se jim to. Spadl jim žebřík, postříkali se navzájem hadicí a ještě jim se to odšroubovalo od hydrantu

*PAV: Jo.

*MOT: Ale nakonec, když začalo hořet, tak byli úspěšní. Uhasili oheň. Tuhle knížku myslíš?

*PAV: Tu myslím? Jak myslím?

*MOT: Jestli chceš tuhle číst?

*PAV: Jakou? Ukaž!

*MOT: Tuhle, co jsem ti povídala, o těch hasičích. O těch hasičských autech.

*PAV: Jo. Aha. Jo, chci.

*MOT: Hm.

*PAV: Začínalo kde začínalo to? Kde začínal, začínalo?

*MOT: Tam bylo víc příběhů, tenhle nebyl první. Nevím, který byl první.

*PAV: Asi dva. Čtyři dva. Dva. Dva (potichu). Dva, čtyři, pět. Pět, dva, čtyři.

*MOT: Tolik prstíků máš. Kolik jich máš? Spočítej je! Jedna, dva, tři, čtyři, pět. No a kolik máš na druhé ručičce? Spočítej je!

*PAV: No ty, ty ty plsty.

*MOT: Jedna,..

*PAV: Dva, čtyři.

*MOT: Tři.

*PAV: Pět.

*MOT: Čtyři,..

*PAV: Pět.

*MOT: Ano. Taky pět. Máš na obou dvou rukách pět prstů.

*PAV: Hm. Jó, vyhlál sem!

*MOT: Vyhrál jsi.

*MOT: Tohle je palec.

*PAV: Stejný?

*MOT: Jsou stejné na obou rukách.

*PAV: Pavoučku, vyběž plyč! Hahaha. Tady máš snídani pavoučku. Hahaha.

*MOT: Cos mu přinesl?

*PAV: Ňáký, Ňáký, Ňáký, Ňáký pavoučky.

Odmilka.

*MOT: Tak pojď, půjdeme vedle, ano?

*PAV: Ploč pudeme vedle?

*MOT: Dáme ohřát vodu.

*PAV: Pavouček. Mami, podíváme se na pavoučka.

*MOT: Vidiš ho?

*PAV: Ehm. Jo.

*MOT: Kde?

*PAV: Táhle. Tam. Tady.

*MOT: Aha, on leze na pavučince, no jo. Ahoj pavouku. Co ty tam děláš?

*PAV: Ahoj. Co děláš tam? Haha.

*MOT: Nějak si s námi nechce povídat.

*PAV: Ňák je pši...pšitisknout

*MOT: Co povídáš Pavlíčku?

*PAV: Mami, Ňák je, nepovídá.

*MOT: Mlčí.

*PAV: Mlčí.

*MOT: Ehm.

*PAV: A zašlápl nikdo. Zašlápl, ano.

*MOT: Nezašlápl ho nikdo. On je tam hezky v koutečku na pavučince. Nikdo ho nemůže zašlápnout. To není veprostřed podlahy. To je u skříňky, tam nikdo nešlape. Až na Pavlíčka, který chodí dívat se na céděčka. Haha.

*PAV: Haha.

*MOT: To má potom pavouček strach, abys mu nezboural domeček, když tam přijdeš moc blízko.

% Matka foukne do pavučiny na pavouka.

*MOT: Už leze. A už se schoval.

*PAV: Hehehe (směje se).

*MOT: Koukala jsem na něj a radši utekl, odešel. Říká si: „Hmm, dneska venku fouká.“
„Dnes je větrné počasí, musím se schovat.“

*PAV: Hahaha (směje se).

*PAV: Kde je, mami?

*MOT: Schoval se za skříň.

*PAV: Mami já taky udělat ci to.

*MOT: Co chceš taky udělat? Foukat?

*PAV: Jo.

*MOT: Hahaha (směje se). No jo, ale teď musíme počkat, až zase vyleze. Tak za chvíli se vrátíme a on tam třeba zase bude. Hm?

*PAV: Jo. Mami.

*MOT: A nebo si musíš najít jiného. Haha.

*PAV: Haha. Jiného. Počkej mami podívej ňáká věc spadla tam.

*MOT: Kde?

*PAV: Tady.

*MOT: Do škvíry?

*PAV: Jo, do škvíly. Ano.

*MOT: Nevidím. Žádnou nevidím.

*PAV: Mami, tam je škvíla.

*MOT: Švíra?

*PAV: Jo. Je tam to. Mami a pavouček vlátí se?

*MOT: Až se vrátí, tak se na něj zase podíváme. Za chvíli, ano?

Odmilka

*PAV: Ma, ma., mami, já du tam podívat se, na ni vlátí tam.

*MOT: Jestli se nevrátil?

*PAV: Hm. Eště, eště nevlátil se ňák.

*MOT: Ještě se nevrátil. Hm. Já ho vidím. Tam. Ale úplně až u skříňky. Úplně vzadu.

*PAV: Ukaž!

*MOT: Hm.

*PAV: Támle?

*MOT: Ehm. Vidiš ho?

*PAV: Jo. Ploč tam byla? Co tam dělá?

*MOT: Čeká.

*PAV: Na co?

*MOT: Až to bude bezpečné. Aby mohl znovu vylézt ven. Až bude okolí bezpečné.

*PAV: Nefoukalo tam?

*MOT: Haha. Aby nefoukalo, ano.

*PAV: Haha (směje se). Ma, mami, mami, ještě tam kouknout dem. Vyleze? Ukaž!

*MOT: Čím se koukáš?

*PAV: Nevidím nikde taky pavoučka.

*MOT: A čím se na něj koukáš?

*PAV: Dalekohledem.

*MOT: Dalekohledem. Hm.

*PAV: Kde je, mami?

*MOT: Je tam pořád na tom stejném místě.

*PAV: Mami, ukaž! Kde je?

*MOT: On je špatně vidět. Je tam tma.

*PAV: Tma?

*MOT: Nemáš baterku?

*PAV: Né.

*MOT: Hm.

*PAV: Máš mobil třeba. Můžeš svítit s mobilem.

*MOT: Já ho neumím rozsvítit. Haha.

*PAV: Haha. Umíš.

*MOT: Neumím. Já nevím, jak se s ním svítí.

*PAV: Svítí? Podívej fotka jedna.

*MOT: To není fotka, to je obrázek.

*PAV: Oblázek?

*MOT: Ehm.

*PAV: Co to je za oblázek asi?

*MOT: To je... (přemýšlí)

*PAV: To je... co?

*MOT: Vánoční hudba na cédéčkách, od, tady je zrovna něco nazpíváno od Lucie Bílé a to je její fotografie k té hudbě, té zpěvačky. Je to fotografie, ale na obrázku od obalu. Na obalu od cédéčka.

*PAV: Mami, kde vzali sme to?

*MOT: To cédéčko? Někde jsme ho dostali. Já už nevím, kde.

*PAV: Mami já nepamatuji si to.

*MOT: Už ho máme dlouho. Taky si nepamatuju.

*PAV: Mami.

Příloha č. 4: Transkripce audionahrávky ze dne 09. 06. 2020

Date of recording: 9th June 2020

Age: 3.0.16 (year, month, day)

Participants: PAV – child, MOT – mother, FAT – father, JAN – first brother, JAK – second brother

% contextual factors

% Doma v kuchyni při přípravě čaje, Pavlík probírá krabici s přihrádkami na různé sáčky čaje.

*PAV: Děláš. Uděláme si to todle, někdy, todle?

*MOT: Tenhle si děláme každé ráno, tenhle čaj.

*PAV: Máme tam stejně jako.

*MOT: Máme tam úplně stejný, ano. To je ten, co si děláme každé ráno.

*PAV: Jo, v láno, děláš mi. Láno děláš mi to. Todle taky děláme to

*MOT: Tenhle sáček čaje, to je, to je heřmánkový čaj.

*PAV: Maminko, uděláš, uděláme si to?

*MOT: Hm, ale až zítra nebo až nějaký jiný den, dneska už ne.

*PAV: Už ne? Maminko, za kdy budeme to potšebovat?

*MOT: Cože za kdy?

*PAV: Za kdy to potšebovat bu budeme?

*MOT: Až si budeme vařit čajíček.

*PAV: Maminko, já tendle nepiju ale.

*MOT: Hm, ale vždyť jsi ho nikdy neměl, tak nevíš, jak chutná.

*PAV: Já nechci to ochutnávat.

*MOT: Nechceš tenhle ochutnávat?

*PAV: Ne. Maminka ochutnávat bude ten.

*MOT: Já vím, jak chutná, já už jsem ho měla.

*PAV: Měla? Za kdy?

*MOT: Kdy jsem ho měla?

*PAV: Jo.

*MOT: Už je to déle. Delší dobu. Před delší dobou.

*PAV: Před delší dobou? Maminko jaký si vybrala si si? Maminko, jak si si vylala si

*MOT: Jaký čajík jsem si vybrala?

*PAV: Jo. Tam.

*MOT: Nějaký ten ovocný.

*PAV: Ovocný? Jaký ovocný?

*MOT: S jahůdkama nebo s malinama.

*PAV: S malinama? Maminko, za kdy, maminko já taky byl sem tam? Ne? Nebyl sem tam?

*MOT: A kde jsi byl?

*PAV: Já tady byl sem to.

*MOT: Taky jsi, myslíš, že jsi taky pil ten čajíček?

*PAV: Ne.

*MOT: Ne? Tak nevím, co myslíš.

*PAV: Mami, co tam dám tady? Ale.

*MOT: Já nevím, co tam dáváš.

*PAV: Nic nedávám tam. Jenom dám klid.

*MOT: Haha (směje se).

*PAV: Já nic tam nedávám.

*MOT: Ehm.

*PAV: Já přeměním, pře..., ne, tadyto ne, maminko. Už je to.

*MOT: Ty mi tam uklízíš v té krabičce s čaji?

*PAV: Ano (šeptem).

*MOT: Přendáváš je jinam?

*PAV: Jo. Jo, ano, přendávám jinak, přendávám to jinak.

*MOT: Třídíš je?

*PAV: Jo.

*MOT: Uspořádáš je?

*PAV: Jo.

*MOT: Dle svého mínění.

*PAV: Jo.

*MOT: Ehm.

*PAV: Maminko nemohlo to špatný být, ale?

*MOT: Bylo to špatně?

*PAV: Jo.

*MOT: A podle čeho je třídíš?

*PAV: Ale, ale nemělo to, nemělo ...

*MOT: Jaké čaje budou v téhle přihrádce?

*PAV: Ale todle budou v pšihládce.

*MOT: Tenhle bylinkový? Ten tam bude samotný?

*PAV: Jo.

*MOT: Hm.

*PAV: Mami, kdo tam, mami měli sme tolik maminko. Měli sme to tolik. Jo, mami, chybí tam, maminko tolik měli jsme to. Tolik.

*MOT: Už je tam jenom jeden čaj. Ehm.

*PAV: A ploč jeden?

*MOT: Vypili jsme je, ty ostatní. To jsou na průdušky. Bylinková směs. To jsme už vypili.

*PAV: A ploč? Já taky vypil sem to?

*MOT: Ty jsi je asi neměl.

*PAV: Neměl? Já teda taky tady ne, maminko. Já už ne neměl jsem kašel nikdy.

*MOT: Neměl jsi kašel.

*PAV: Ne. Neměl jsem. Maminko, docela, maminko, maminko, kde byly čaje? Ale, ale, maminko, jak byly čaje? Celé?

*MOT: Byly postavené. Teď je tam dáváš na placato a oni před tím stály.

*PAV: Tohle stály?

*MOT: Hm. Takhle, víš?

*PAV: Mami, todle je celný čaj?

*MOT: To je černý čaj. Ehm.

*PAV: Maminko, co tam má napsaný?

*MOT: Gold.

*PAV: Golt, napíše?

*MOT: Napíše ne. Má tam napsané název gold, znamená zlatý, víš. Zlatý čaj, ale je to černý čaj, no. Takový jako máme ráno ke snídani, to je černý čaj.

*PAV: Maminko, ale, ale, ale, ale maminko, nemůžeš ty čaje, ale maminko, už tam nevejdou se čaje. Už tam nevejdou se. Už už už se nevejdou nikam.

*MOT: Nevejdou? Tak je dej... Tam máš hodně těch přihrádek. Můžeš do vícero přihrádek dát jeden druh.

*PAV: Ale jo. Ale jo. Vejdou, jo. Můžu tam dát.

*MOT: Tenhle je se zázvorem. To je takový štiplavý čajíček. A tamhle ten další, tam je vanilka, skořice a švestka.

*PAV: Maminko, todle můžeš si to udělat. Ano.

*MOT: Ten, tem je třešňovomalinový.

*PAV: Můžeme si to udělat?

*MOT: Ehm. Zítřa, jo?

*PAV: Jo, jako...

*MOT: Dneska už ne.

*PAV: Už ne, zejtra, dobže. Mami, kam to dám?

*MOT: Zejtra ráno ke snídani ti ho udělám. Chceš?

*PAV: Jo. Dobže.

*MOT: Dobře. A ochutnáš ho, jestli ti bude chutnat, jo?

*PAV: Ale mami, kam to patší todle? Tady?

*MOT: Hm, tady máš ještě volno, tak ho tam můžeš dát.

*PAV: Tady mám, tady mám místečko.

*MOT: Oni se tam nevejdou všechny ty čajíčky.

*PAV: Takle jenom můžu?

*MOT: Jenom takhle a zbytek dáš do druhé přihrádky.

*PAV: Jaký pšihládky?

*MOT: Do některé prázdné.

*PAV: Tady?

*MOT: Třeba sem. Ehm.

*PAV: Maminko, ostatní budou sám? Budou sám tydle? Budu sám tydle dlouhý? Maminko budou....

*MOT: Nejsou tam samotné, je jich tam hodně.

*PAV: Maminko, kde je, maminko, táta? A maminko, maminko?

*MOT: Táta šel nahoru na počítač.

*PAV: Já myslím z těch, maminko, čajíčkůch.

*MOT: Který čajíček z těchhle je tátův?

*PAV: Jo.

*MOT: Který táta pije?

*PAV: Jo.

*MOT: Taky tenhle černý, co si děláme ráno ke snídani. Ten taky někdy si táta dělá. Ale táta si raději dává kafičko než čaj.

*PAV: Ma, maminko pust' tam sem to, maminko, jak to bylo, teda.

*MOT: Tyhle čaje tam mám naskládat?

*PAV: Mami, ploč skládá se to dohromady? Tady nebele....

*MOT: V každé přihrádce je jiný čajíček. Někde jsou černé čajíčky a někde máme bylinkové čajíčky a někde zase ovocné. A kam dáš tenhle bylinkový?

*PAV: E, e, e, tady.

*MOT: Sem? Tak a je to.

*PAV: Tadá, tadá, tadá, deme? Jak to bylo (% přiklápí víko)? Ukaž mi to. Mami, ukaž mi to. Mami deme naholu? Mami...

*MOT: Nahoru ted' nejdeme. Ted' ještě ne, až za chvíli.

*PAV: Dosnídáš? Dosnídáš mami?

*MOT: Ted' je večer, ted' nemáme snídani. Snídaně je ráno. Večer máme večeri.

*PAV: Maminko, ale, ale....

*MOT: Nechtěl bys jablíčko ještě dostat?

*PAV: Ne, já zavřu to, polaminku.

*MOT: Jo, a nechtěl by si jablíčko?

*PAV: Ale tyhle sou naskládány keknínou. Pět, čtyři, pět, šest, sedum, osum, šest, sedum, devět, osum, devět. Mami spočítej to!

*MOT: Mám spočítat, kolik je tam čajíčků? Tak je spočítáme. Tak počítej se mnou. Jedna, dva. Počítej! Tři.

*PAV: Néé.

*MOT: Čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset, jedenáct, dvanáct, třináct.

% Pavlík bere do ruky mobilní telefon, na kterém se nahrává tento zvukový záznam.

*PAV: Jo, haló, haló. Ahoj.

*MOT: Třináct je jich tady.

*PAV: Moje. Můj.

*MOT: Nech to být, ten telefon! Neber ho!

*PAV: Kde mám já? Kde mám o Kubíka maminko?

*MOT: Kde máš od Kubíka?

*PAV: Nevím.

*MOT: Ten bude támhle někde mezi hračkami. Ale taky nevím, kde je.

*PAV: Mami.

*MOT: Musel bys ho najít. Já nevím, kam sis ho dal.

*PAV: Pod' se taky podívat!

*MOT: Tak už čajičky necháme, jo?

*PAV: Jo. Já jenom podívat se chtěl.

*MOT: To víko z toho padá, když ho otvíráš pořád dokola.

*PAV: Víčko? Mami, ploč to nejde? Hele, hele ale, ale, ale ... Mami zavři to!

*MOT: Dobře.

*PAV: Mami, ploč nejdeme teda neholu? Ploč?

*MOT: Ne. Oni tam dělají na počítači.

*PAV: Já myslím tátu, ukáže fotky.

*MOT: Ale on je teď nemá zapnuté, víš.

*PAV: A ploč?

*MOT: No, teď by mu to nefungovalo, on to má na jiném disku, ty fotografie.

*PAV: A ploč?

*MOT: Teď mu tam nebudou fungovat. On to musí tady zapnout, ten disk.

*PAV: Jak se tam hlajou disky? Už de?

*MOT: Hm. Někdo jde dolů. Asi táta.

% Do kuchyně vešel táta.

*PAV: Tati, ukaž mi fotky!

*FAT: Jaký?

*PAV: Myslím na stanu.

*FAT: Já žádný nemám, já jsem žádný nefotil.

*MOT: On myslí stan, né ze dneška, ale .. Jaký myslíš stan?

*PAV: Od tety. Ne?

*MOT: Co?

*FAT: Myslíš, že jsme fotily ty, když jsme byli pod stanem ještě s Mimiňákem?

*MOT: Velký stan on myslí. Pavlíček chce vidět na fotce, když jsme byli minulé léto stanovat. Jak jsme v něm spinkali i v noci.

*PAV: Mami na zahradě je?

*MOT: Na zahradě ne.

*PAV: U velkého stanu myslím, Kubíku. Já myslím u velkého stanu.

*JAK: To je malej stan.

*PAV: Já myslím velkej.

*JAK: Ale já nevím, Pavlí, o čem se baviš.

*MOT: Pověz Kubíkovi, o čem jsme se bavili a co jsi chtěl vidět.

*JAK: Chtěl vidět, postavenej stan, áčko?

*MOT: Jaký stan bys chtěl vidět?

*PAV: Jiný, velkej.

*MOT: Ehm.

*JAK: V kterým jsme byli na vodě?

*PAV: Na vodě mami.

*MOT: Ehm, no, takový velký. Máme ho vyfocený někde na fotografii.

*PAV: Jo.

Odmilka

*FAT: Vzali jste si rohlík?

*PAV: Já mám bonbónek zase další. Tam můžeš si bert. Můžeš si to ...

*MOT: Vzít.

*PAV: Můžeš si to, maminko...

*MOT: Vzít.

*PAV: Vzít.

*MOT: Ehm.

% Přišel do místnosti i druhý bratr.

*JAN: Čau.

*PAV: Já myslím velkej stan Honzíku.

*JAN: Tys postavil stan Pavlíku?

*PAV: J..., ne.

*JAN: A proč tam máte stan? A kdo ho postavil?

*MOT: Maminka.

*JAN: A už zmizel. Kde je?

*PAV: Tam s chaticce.

*JAN: Aha a na cos ho měl?

*PAV: Aó. Na bydlení.

*JAN: Proč jsi tady?

*MOT: Jako, že by měl bydlet ve stanu?

*JAN: Jo.

*FAT: Vždyť bude tma za chvíli, tak je tady.

*JAN: Čumáku.

*PAV: Ne, já myslím malej stan.

*JAN: Mami, nechceš spát taky ve stanu? Haha.

*PAV: Mami já myslím velkej.

*MOT: Na velký stan se pak někdy podíváme na fotografie, ale až budeme mít..., až budeme mít zapnutý ten disk jiný. Teď nám to tam na tom počítači nefunguje. Nemůžu ti to teď jít ukázat. Musela bych to zapnout, víš.

*PAV: Táhle, táhle maminko? Myslíš na mamince počítači?

*MOT: Ne, na mamčině počítači to právě není. Ty fotografie. Jsou jinde, víš.

*JAN: Tati, ukážeš mu teda ty fotografie?

*MOT: Honzi, prosím tě, nemluv nám tu do toho.

*FAT: Tak pojd' nahoru.

*PAV: Tati já taky ci. Hon! Ukaž mi ty fotky!

*MOT: Pavlíčku, Pavlíčku! Uklidíme to nádobí?

*PAV: Ty maminko!

*MOT: Já ho mám uklidit? A pomůžeš mi?

*PAV: Ne. Já mám moc práce, mami.

*MOT: Ty máš moc práce, jo?

*PAV: Jo.

*PAV: Tati ukaž mi ty fotky! Žíkám.

*MOT: Takhle se to neříká Pavlíku.

*PAV: Já ci.

*MOT: Jak se to říká?

*PAV: Plosím.

*MOT: Říká se prosím, no.

*PAV: Plosím tati, ukaž....

*FAT: Tak to zatím zapneme.

*PAV: Ne, já neci, není to! Na mamince není to!

*FAT: Tady nemůžu zapnout to?

*MOT: Já myslím, že tam nefunguje zetko, není tam, ano Pavlíčku, není.

*PAV: Tati myslím na tátově.

*FAT: Ehm.

*PAV: Myslím.

*FAT: Tak já ti to potom za chvílku ukážu Pavlíku, jo.

*PAV: Asi jo. Ale na tedlecten?

*FAT: Ne, nohoře, prosím tě. Za chvílku to naběhne.

*MOT: Tady musí, vidíš to světýlko, tady až začne svítit celé to světýlko... Nech to, táta to pustil! Nech to být! Až to začne svítit, tak tam to půjde nahoře prohlížet. Ty fotky.

*PAV: A...

*MOT: Ale bude to chvíli trvat. Musíš počkat.

*PAV: Kam dou kluci, mami?

*MOT: Nevím, ještě jsou nahoře.

*PAV: Ale, kam šel Kubík?

*MOT: Kubík, ten si šel zapnout na chvíli televizi.

*PAV: Mami, může, můžu... Á, mami, už to svítí!

*MOT: No ale podívej, ještě to bliká. Ještě to pořád není hotové, víš.

*PAV: Jenom blikat.

*PAV: No. Za chvíli to půjde maminko. Potom, za chvíli tady pšidu.

*MOT: A kampak jdeš? Pavlí pojď! Kubí, teďka prosím tě, vypni to! Pojď Pavlí, jdeme vedle!

*PAV: A ploč? Já ci se...

*MOT: Ještě se to točí, ještě to není hotové Pavlí. Vidiš? Nemačkej to, jinak to vypneš!

*PAV: A ploč vypnu to?

*MOT: Když to znova zmáčkneš, tak se to vypne.

*PAV: Ale zapnu to.

*PAV: Kubík je tam na televizi?

*MOT: Ne, vypnul ji.

*PAV: Maminko, já podívám se.

% Pavlík odchází do vedlejší místnosti zkontrolovat bratra, jestli se nedívá na televizi. Je slyšet kvílení. Laškovně se perou.

*PAV: Kdo tady.... Kdo tady seděl? Áááááá. Ty tam posvítí!

*MOT: Chceš ještě také jídlo, Pavlí?

*PAV: Jaké?

*MOT: Rohlík.

*PAV: Co, né, neci.

% dělá hlouposti.

*PAV: Já, pí, pí, pí, pí, hou hou maminko. Jo, neci. He, pí, pí, pí, pí.

*MOT: Pavlí, co to děláš?

*PAV: Mami, sou nádobí, sou už, sou vyplaní?

*MOT: Jestli se umylo nádobí? Ne. Je tam špinavé nádobí, v myčce.

*PAV: Ale ale dej mi to.

*PAV: Ne!

*MOT: Jak se to říká, Pavlí?

*PAV: Plosím Kubíku.

*JAK: Tak jo.

*PAV: Já mám taky talížek. Mám záz...

*MOT: Chceš svůj rohlík, Pavlí? Pavlí, chceš svůj rohlík? Pavlí, ptám se tě na něco, chceš...

*PAV: Ne. Ne

*JAK: Tak mi ho ale nepapej! Pavlí, buď si vem svůj a nebo mi ho nepapej, ano?

Odmilka

*MOT: Pojd', budeme si tady chvíli hrát. S čím si budem hrát?

*PAV: S igláčkama.

*MOT: Zase s igráčkama?

*PAV: Kde máme toho kosmonouta? Kde máme toho kosmonauta? Kde máme toho kosmonauta?

*MOT: Tady je potápěč. Kosmonauta nevidím.

*PAV: Asi zmizel nikam. Tady je! Mami, dal hulma!

*MOT: Helma mu spadla z hlavičky.

*PAV: Jo, musí dýchat tam z laketě. Musí dýchat.

*MOT: V raketě nemá vzduch, tak musí tam mít skafandr a s kyslíkem, aby se mohl nadechnout. To není potápěč. To je...

*PAV: Todle je potápěč. Todle.

*MOT: To je, jak se tomu říká, kosmonaut, no.

*PAV: Todle je, je to todle potápěč.

*MOT: Tenhle je potápěč, tenhle igráček má brýle do vody.

*PAV: Je to todle kosmonaut. Todle je.

*MOT: Ehm.

*PAV: Ano.

*MOT: Ano.

*PAV: Dýchá taky.

*MOT: Ani jeden nemůže dýchat. Ani pod vodou nemůže dýchat sám, bez přístroje dýchacího a ani ve vesmíru se nedá dýchat bez dýchacího přístroje.

*PAV: Ehm. Mami má sundavací nohu.

*MOT: To není noha, to jsou ploutve, na nohách.

*PAV: Ploutve.

*MOT: Aby rychleji plaval. Potápěč má na nohách ploutve.

*PAV: Mami, nemáte náhodou laketu vzádu Kubiku? Ne? Mami, v čem může létat, nevíš?

*MOT: Kosmonauti létají v raketě, ale nemáme tu žádnou doma.

*PAV: Mami, musíme koupit, maminko.

*MOT: Tak si myslí, že třeba tohle je raketa. Sice je to loď, ale teď to může být chvíli vesmírná loď.

*PAV: He. Jo.

*MOT: Ehm.

*PAV: Ehm.

*MOT: Tak.

*PAV: Mami není to potápěč.

*MOT: Není.

*PAV: Maminko, padá, ale.

*MOT: Tak ho posad'!

*PAV: Kam? Tady?

*MOT: Třeba tam.

*PAV: Mami.

*MOT: Bude řídit.

*PAV: Mami, tady bude sedět?

*MOT: Ehm.

*PAV: Ale, ale kdo bude žít?

*MOT: Řídit jiný panáček může. Může řídit jiný panáček.

*PAV: Ale žídí kosmonaut. Mami zase. Ale, mami je to kosmonaut. Násí vždycky helmu. Maminko.

*MOT: Ať si ji nesundává! Vždyť se udusí!

*PAV: Jo. Ale

*MOT: Ale už jsi mu ji nandal. Už to je zase v pořádku.

*PAV: Mami vyfoť kosmonauta, ale.

*MOT: Ehm. Toho nebudu fotit. Já jsem chtěla venku vyfotit, jak jste byli na trampolíně s těmi míčky. Jak jste se tam váleli po míčcích. Po míčkách.

*PAV: Jo. Neměla si na to telefon.

*MOT: Neměla. Měla jsem vybitou baterku. Ale měla jsem tu malou kameru.

*PAV: Kamelu? Malou? Malou kamelu?

*PAV: Mami, tady má někdo nožičky.

*MOT: Panáček ztratil nožičky a kde je? K tomu jsou ostatní části těla?

*PAV: Rozbily tady zna.. značky. Ano mami.

*MOT: To je špičatá značka. Podívej, tady je ve tvaru trojúhelníku.

*PAV: Mami ploč nemůže tam ject ject kolo, ale? Ploč tam nemůže ject?

*MOT: Ukaž tu značku, kde myslíš, že je zákaz vjezdu kolům, kol?

*PAV: Tady.

*MOT: Tady na téhle. Ehm. Asi je tam úzká silnice nebo nevím, proč tam nemohou jet kola.

*PAV: Tady stop..ká.

*MOT: To je stopka. Ehm. Tam musí zastavit auto a dát přednost těm ostatním, co jedou po hlavní. Pak teprve může jet.

*PAV: Ale stopka, co to je tohle? Ale

*MOT: Pozor! Taková výstraha, že se tam něco děje asi na silnici, aby sis dal pozor. Vykřičník.

*PAV: Co?

*MOT: Že si máš dát pozor, že se tam něco děje. Řidiči ví, že se tam něco děje na silnici před ním, že má být opatrný, že má zpomalit a dívat se, co se tam bude dít. Že tam se třeba opravuje silnice nebo tam stojí velký náklad'ák nebo něco tam je prostě, co tam být nemá.

*PAV: Mami, co....

*MOT: Tohle je helma

*PAV: . Co to je helma?

*MOT: Helma je na hlavu, čepice taková tvrdá, pro pány, kteří pracují třeba na stavbě nebo v dole, kdyby jim spadlo něco tvrdého na hlavu, třeba kousek kamenu nebo cihla, tak aby jim to neublížilo. Tak ta helma je chrání. Chrání jim hlavu.

*PAV: To sem. Mami jak se to sundává?

*MOT: Ty ploutve?

*PAV: Jo.

*MOT: Takhle zezadu.

*PAV: Takle? Takle mami? Jak se to...? É!... Mami, jak se to dělá dlouhou, maminko?

*MOT: Druhou ploutev taky mám sundat?

*PAV: Ehm. Bude asi bez ploutve. Bude bez ploutve.

*MOT: Bude bos.

*PAV: A ploč bude bos?

*MOT: Nemá boty.

*PAV: Nemá boty? A ploutve. Teda se to dělá a dělá. Maminko, jak se to dělá?

*MOT: A co? Co mám udělat?

*PAV: Boty.

*MOT: A co boty?

*PAV: Podat.

*MOT: To jsou ploutve.

*PAV: Ploutve má udělat. Maminko může...

*MOT: A co s nima mám udělat?

*PAV: Opravit.

*MOT: Upravit?

*PAV: Ehm.

*MOT: Myslíš about.

*PAV: About.

*MOT: Hm. About bychom mu je mohli.

*PAV: Mami, tohle nosí pšíště.

*MOT: Cos mu to tam dal na záda?

*PAV: Ja...

*MOT: To přeci patří do kuchyně.

*PAV: Já nevidím kde je.

*MOT: To je vařečka.

*PAV: Maminko já nevidím. Vvvvvvvv.

*MOT: Pila mě řeže. Pomoc!

*PAV: Mami co tahle značka. Maminko co tahle?

*MOT: Tahle značka žlutá? To je hlavní silnice. Že auto jede po hlavní silnici a nemusí ostatním dávat přednost. Že může jet, když jede po hlavní silnici.

*PAV: Ale, ale maminko nemůže to vesmílná lodička být. Je to hasičská lodička. Je to hasič.

*MOT: Já myslím, že není hasičská.

*PAV: Maminko, tady je napsáno: „Hasičská loď.“

*MOT: Není tam napsáno hasičská loď. Je tam nějaký nápis, ale já nevím, co to znamená. To je německy.

*PAV: Co to je Kubiku! Tam za lodičku?

*MOT: To je lodička pro potápěče.

Příloha č. 5: Transkripce audionahrávky ze dne 04. 07. 2020

Date of recording: 4th July 2020

Age: 3.1.10 (year, month, day)

Participants: PAV – child, MOT – mother, FAT – father, JAN – first brother, JAK – second brother

% contextual factors

% Ráno hned po probuzení, díváme se z okna.

*MOT: Tak dobré ráno.

*PAV: Ne mami, ještě nevstáváme.

*MOT: Ještě nevstáváme? A co budeme dělat?

*PAV: Spinkat.

*MOT: Spinkat.

*PAV: Maminko, pověš tam tady. To.

*MOT: Co mám pověsit?

*PAV: Todle.

*MOT: Tohle.

*PAV: Kam deš?

*MOT: Tam jdu otevřít žaluzie.

*PAV: Ukaž mi to.

*MOT: Soused zajel autem dovnitř.

*PAV: Co ty vlata, mami?

*MOT: Má je otevřené.

*PAV: Zapalkoval?

*MOT: Ehm. Do garáže.

*PAV: A ploč nemoch otevřít tyhle? Dvě auta?

*MOT: A proč by potřeboval dvě auta?

*PAV: Měl by taky jako my.

*MOT: Hmm, ale on je sám. On nemůže jezdit dvěma auty najednou.

*PAV: Ale může. Za chvíli ještě pšide tun (xxx) vlata.

*MOT: Přijde zavřít vrata.

*PAV: De adů (xxx), eště ne?
*MOT: Ještě ne, ještě tam zajíždí do garáže.
*PAV: Aha. Bude.
*PAV: Maminko, lehni si!
*MOT: Proč?
*PAV: A ploč si nelehneš?
*MOT: Mám si lehnout?
*PAV: Jo.
*PAV: Maminko, dáš mi lučičku?
*PAV: Kam deš lučičko? Já ci, maminko, já lučičku.
*MOT: Ty chceš ještě spinkat?
*PAV: Ehm.
*MOT: Už ne.
*PAV: A ploč?
*MOT: Už vstávej! Už je ráno.
*PAV: Pudeme se ven podívat?
*MOT: Venku asi prší.
*PAV: Já podívám se tam, potom.
*MOT: Jak jsi se vyspinkal?
*MOT: Co?
*PAV: Dobže (% šeptá).

Odmilka

*PAV: Můžeš eště?
*MOT: Copak?
*PAV: (% ťuká na okno).
*MOT: Ťukáš na okýnko?
*PAV: (% ťuká na okno).
*MOT: Na koho ťukáš?
*PAV: Na suseda.
*MOT: A syší tě?
*PAV: Hé.
*MOT: Zavírá vrata?

*PAV: Jo.

*PAV: Maminko já nevím, de mám bačkůlky?

*MOT: Bačkůrky nevidím.

Odmuka

*MOT: Chceš odemknout?

*PAV: Jo.

*MOT: Nechod' ven. Prší.

*PAV: Plší.

*MOT: Hm. Dneska není pěkné počasí.

*PAV: Ale táta ne.... Kde, kde sou děti? Podíváme se, nejsou na televizi. Nemám bačkůlky.
Taky nemám bačkůlky.

*MOT: Myslíš kluky? Ti tu ještě nejsou. Ti jsou ještě nahoře. Jsou nahoře.

*PAV: Ale de...? Taky ta..., tady nejsou. Taky nejsou.

*MOT: Bačkůrky tu nejsou.

*PAV: A ploč?

*MOT: Já nevím, kam sis je dal.

*PAV: Naholu?

*MOT: Eé, nahoře je nemáš, tam jsme nebyli.

*PAV: Ale byli. Ale sme byli pládlo pověsit. Mami.

*MOT: No, nespinkal jsi nahoře, tak sis tam určitě nesundával bačkůrky.

*PAV: Ale sundával. Podíváme se tam?

*MOT: Eé (nesouhlasně).

*PAV: A ploč?

*MOT: Oni ještě spí, ostatní.

*PAV: A pl., a já nevím.

*PAV: Co je to?

*MOT: Ty něco slyšíš?

*PAV: Jo, slyšel sem něc.. něco.

*MOT: Já nic neslyším.

*PAV: Maminko, já před tím sem něco slyšel. Já něco sem před tým vi..., slyšel, mami.

*MOT: Ehm.

*PAV: Já nevím, co to bylo.

*PAV: Co to je zase? Asi ty ptáčky mami.
*MOT: Ptáčkové?
*PAV: Jo.
*PAV: Pševlíkneme se?
*MOT: Ano.
*PAV: Maminko ne, nevíš kde sou ty...?
*MOT: Co kde jsou?
*PAV: Kde sou bačkůlky?
*MOT: Nevím. Taky je nevidím.
*PAV: Ale nebyly taky tam, taky nebyly ani na chobě.
*MOT: Na chodbě nebyly?
*PAV: Ne, taky.
*MOT: Tady také nejsou.
*PAV: Sou, schovaly se tady učitelě někde.
*MOT: Určitě?
*MOT: Kam se díváš?
*PAV: Tam na bačkůlky.
*MOT: Kam tam?
*PAV: Bačkůlky sem kde. Á. Už sem to nenašel.
*MOT: Pod postýlku jsi se koukal, ses koukal.
*PAV: Jo, ale už tam nejsou.
*MOT: Hm. Tak šly asi na výlet.
*PAV: Nemaj ťapičky.
*MOT: Ale můžou ťapat, botičky.
*PAV: A a kam? Na výlet, jako? Maminko. Ale nemaj ťapičky.
*MOT: Nemají nožičky.
*PAV: Mami, pomóc! Pomóc!
*MOT: Kampak dáváš ty nožičky?
*PAV: Domů. Domů.
*MOT: Do postýlky?
*PAV: Ne, domů.
*MOT: Domů?
*PAV: Ehm.
*MOT: Ehm.

*PAV: Dem dýho, vííí (hraje si), já ci tam taky. Vúúú.

*MOT: Tak se převlékneme?

*PAV: No.

*MOT: Tak si pojď sundat ponožky.

*PAV: Za chvíli. Jé, jé , jé. Máš to tady klásný. Máš to tady klásný. Máš to ...

Odmilka

*MOT: Budeme se převlékat?

*PAV: Jó.

*MOT: Tak si sundej ponožky.

*PAV: Kam deš?

*MOT: Pro oblečení.

*PAV: A ploč?

*MOT: Pro tvoje oblečení.

*PAV: Kde sou oblečení něcet(xxx). Kam to mám teďkom dát?

*MOT: Já si to vezmu.

*PAV: Kam? Nene. Na tady máš ťapičku.

*MOT: Ťapička. No jo, už nemá ponožku. A dáš mi ponožku?

*PAV: Jakou má ho? Já ti to vlátim. Chytej!

*MOT: Mám ji.

*PAV: (% tleská).

*MOT: Zatleskáš mi, jo?

*PAV: Ne.

*MOT: Tak si sundavej další ponožku.

*PAV: Chytej mami! Chytej!

*MOT: Tu jsem nechytla.

*PAV: A ploč?

*MOT: Tak, kalhoty si sundej!

*PAV: Tam zase soused de.

*MOT: Nejede soused.

*PAV: Aha. Já myslel, že si to jede.

*MOT: Nejede.

*PAV: A ploč?

*MOT: To jede jiné auto venku.
*PAV: A ploč? Ó.
*MOT: Bouchnul jsi se do hlavičky. Děláš tam blbosti.
*PAV: A, a, a.
*MOT: Tak musíš dávat pozor, neválet se tady.
*MOT: Pavlí, svlékni se!
*PAV: Já svlekl, já svléknul sem.
*MOT: Nejsi svlečený.
*PAV: Jo.
*MOT: Máš pyžámko.
*PAV: Ííí.
*MOT: Tak se nechceš převléknout?
*PAV: Jo.
*MOT: Jo? Tak něco dělej!
*PAV: A co? Hlabat? Jako klteček?
*MOT: Ne, jako krteček ne. Krteček má kožíšek. Ten se nemusí převlékat.
*PAV: A ploč?
*MOT: Pavlí, tady.
*PAV: Hm.
*PAV: Jééé. Ha ha. Co tam...?
*MOT: Tak šup. Hm.
*MOT: Tak. A už ses svlíkl.
*PAV: Vě.
*MOT: No vidíš, že to jde.
*PAV: Mám to hodit nikam?
*MOT: Ne, neházej to nikam!
*PAV: Ploč? Dej si to tam takhle.
*MOT: Já to tady dám na hromádku.
*PAV: A ploč? Na hlomádku?
*MOT: Uklidím to potom do šuplíčku.
*PAV: Tady ... taky hlomádka, víš?
*MOT: Tady bude taky hromádku? Druhá?
*PAV: Jo.
*MOT: Ehm.

*PAV: Štyři hломádky potom zítla. Aha. Taky tam bude plenka na hломádce?
*MOT: Taky.
*PAV: A kde?
*MOT: Umíš si sundat tričko?
*PAV: Ne, ne.
*MOT: Tak já ti pomůžu.
*PAV: Pomůžeš mi. Tak, tak. Pomůžeš mi. Ale pomůžeš mi.
*MOT: Držím. Hurá!
*PAV: Hulá! Ty si soutěž vyhlál. Už sem svlíknutej.
*MOT: Tak teď zase oblékneme.
*PAV: Maminko, todle sou málo hломádky. Sou to málo hломádky.
*MOT: Je to malá hromádka?
*PAV: A ploč? Je to malá hlomádka?
*MOT: Tak to dáme takhle na sebe. Todle mi neber, Pavlíku!
*PAV: A ploč?
*MOT: To mi tady nech! Tady se oblékni! Tady to máš do ručičky. Sedni si hezky a vem si to do ručičky sám, jo.

Odmilka (% Pavlík pomlaskává pusou)

*MOT: Tak. Ehm. A teď si oblékneme ponožky.
*PAV: (% pomlaskává)
*MOT: Umíš si obléknout ponožky?
*PAV: (% stále pomlaskává)
*MOT: Jednu už máme. Tak a nožičky jsou v teplíčku.
*MOT: Tepláčky!
*PAV: Todle nejsou tepláčky.
*MOT: Tak co to je?
*PAV: Kalhoty.
*MOT: Kalhoty.
*PAV: Klat'oučký. Klat'oučká kalhoty.
*MOT: Tyhle jsou dlouhé?
*PAV: Ehm. Ploč ty nejsou dlouhé?
*MOT: Jsou dlouhé.

*PAV: A ploč? Ploč to sou dlouhé?

*MOT: Dneska je zima. Dneska nebudeme si oblékat kraťasy. Dneska si vezmeš dlouhé kalhoty, aby ti..., aby si měl nožičky v teplíčku.

*PAV: Já neci. Tydle kalhoty.

*MOT: Tričko!

*PAV: Já neci tydle kalhoty!

*MOT: Proč ne?

*PAV: Nelíběj se mně.

*MOT: Nelíběj se ti?

*PAV: Ehm.

*MOT: Chceš jiné tepláky?

*PAV: Jo.

*MOT: Tak si je sundej, tyhle.

*PAV: Já s nálepkou neci.

*MOT: S čím?

*PAV: Neci s nálepkou.

*MOT: Myslíš s lebkama?

*PAV: Ne.

*MOT: Ty nechceš, ty kraťasy.

*MOT: Ty ti nedám. Vezmeme si dlouhé kalhoty. Dneska je tam chladno. Musíš mít ty dlouhé.

*PAV: Já neci.

*MOT: Tyhle ne. Můžeme si dát jiné. Můžeš si obléknout jiné, ale kraťasy nebudeme si dneska brát.

*PAV: Maminko, já neci ale ven.

*MOT: No i doma si vezmeme delší.

*PAV: Ne, já neci tady tydl(xxx).

*MOT: Tak tyhle?

*PAV: Jo.

*MOT: Tak na.

*PAV: Tydlecty nejsou na ven. Tydlecty sou ale na ... tydle sou domácí.

*MOT: Domáci?

*PAV: Jo.

*MOT: No vždyť si říkal, že nechceš jít ven.

*PAV: Ale jo. Tydlecty sou... Dáš mi nějaký tričko?

*MOT: Tričko?

*PAV: Jo.

*PAV: Maminko!

*MOT: Ano.

*PAV: Já ci s autem, tohle mít.

*MOT: Tohle svítící?

*PAV: Jo. Ehm.

*MOT: Hele, už svítí. A bliká.

*PAV: Jo.

Odmilka

*MOT: A máme to oblečené všechno.

*PAV: A kde mám bačkúl...?

*MOT: Bačkůrky? Ty někde sis nechal, zapomněl, ale nevím, kde je máš.

*MOT: Tak půjdeme?

*PAV: Nevím. Asi si budeme tam hlát. Tady. Budeme si hlát spolu, mami. Pod' si hlát!

*MOT: Jakou hračku si vezmeš?

*PAV: Ci si vezmout co mami? Asi tohle.

*MOT: A co to je?

*PAV: Čestič.

*MOT: Čistič. Čistící autíčko.

*PAV: Na maminko.

*MOT: A to je co?

*PAV: Nákladní auto.

*MOT: Nákladní auto.

*PAV: Kde má ko.....

*MOT: Vevnitř něco je.

*PAV: Čepice.

*MOT: Čepice? To není čepice, to je přilba nějakého rytíře.

*PAV: Jo. Ztlatil sem ho, ale nevadí.

*MOT: Koho jsi ztratil? Rytíře?

*PAV: Jo. Tam není vevnitř lytiš.

*MOT: Není vevnitř v autě, je tam jenom jeho přilba, helma.
*PAV: Jo. Tam nejde vyndat, protože ale nechce vyndat se.
*MOT: No, nejde to vyndat. Jak jsi ji tam dostal?
*PAV: Já nevím. Pevně, asi. Asi to ho si tam být ještě ta přilba. Tam to taky nejde.
*MOT: No to mi pověz, jak jsi to tam dostal?
*PAV: Já ně ně ně
*MOT: To je ale kouzlo.
*PAV: Kouzlo.
*MOT: Ty dveře nejdou otvírat od toho auta?
*PAV: Ne.
*MOT: Jenom..., jsou tu otevřená okénka po stranách, ale těmi to nejde vyndat. Ta jsou moc malinká.
*PAV: Malinká? No, to sou teda.

Odmilka

*MOT: Půlku mám venku, ale druhá půlka mi nejde. Á, už se mi to povedlo!
*PAV: Jóóó.
*MOT: A vypadl tam ještě štít. Štít a přilba.
*PAV: Jóóó! Maminko, kde to bylo?
*MOT: No to nevím, kde byl ten štít. Ten tam vypadl sám někde odněkud.
*PAV: Odněkud. A kde se, kde se, kde se, odkud ukátel, nevíš?
*MOT: Odkud se ukázal? Odkud se vzal?
*PAV: Jo.
*MOT: Nevím, já jsem tu přilbu a najednou vypadl ještě i ten štít. Ale ten jsem vůbec neviděla, že tam je.
*PAV: Hehe (% směje se). Maminko, tam se ochladí ty panáčky.
*MOT: Panáčci?
*PAV: Ty dole. Panáčky ty ochladí.
*MOT: Tihle panáčci se ochlazují?
*PAV: Jo.
*MOT: Kde?
*PAV: Ta..tady na mžíže.
*MOT: Mečem?

*PAV: Tady! Na mříže.

*MOT: Na mříži.

*PAV: Na mříži.

*MOT: Na mříži, aha. Tam je mříž od vězení a oni tam leží na té mříži? A ochlazují se? Fouká tam zespoda na ně?

*PAV: Ne. Není tady vítl.

*MOT: Není? Dyt' jsi říkal, že se ochlazují.

*PAV: Jo.

*MOT: Je jim vedro?

*PAV: Jo. Kde maj deku?

*MOT: Když je jim vedro, tak se nebudou přikrývat dekou, přeci. To by jim byla zima.

*PAV: Jo.

*MOT: Tak je jim zima nebo je jim vedro?

*PAV: Zima tendle taky se, taky se tendle..., teda..., už jedou, mamí. Už tam nemají čas, tady. Už jedou ti panáčky.

*MOT: Panáčci jedou?

*PAV: Jo. Hops.

*MOT: Tenhle jeden jenom jede nebo jich jede víc?

*PAV: Jo, víc.

*MOT: Víc panáčků jede.

*PAV: Jo, zahni. Maminko zahni ten ten spolt.

*MOT: Sport'ák. Kde jsi vzal ten sport'ák?

*PAV: Já nevím.

*MOT: Ten jsem ještě neviděla.

*PAV: Ten spolt'ák? Já taky neviděl sem ho nikdy.

*MOT: Ten je od kluků nahoře?

*PAV: Jo. Asi jo.

*MOT: Seshora?

*PAV: Jo, jo. Asi jo.

*MOT: Z pokojíčku?

*PAV: Jo.

*MOT: Tys ho přinesl?

*PAV: Ne! Ty.

*MOT: Já?

*PAV: Jo.

*MOT: Já ho neviděla, ještě.

*PAV: Já taky. Někdy sem ho ale, viděl sem ho někdy. Nejde se tam psipojit.

*MOT: Nemůžeš si tam sednout? Nejde ..., teď jsi ho tam posadil. Teď tam drží.

*PAV: Chci se za klukama schovávat. Brm, brrrrm. Kde mám tu benzínku?

*MOT: Benzínovou stanicí? Nevidím. Tady, tady je benzínová stanice.

*PAV: Vžžžž.

*FAT: Dobré ráno.

*MOT: Ahoj táto.

*PAV: Doblé láno.

*FAT: Ahoj Pavlíku!

*PAV: Doblé láno.

*PAV: Maminko, já du nabenzínkovat. Hu, hu, hu,...

*MOT: Načerpat benzín.

*PAV: Maminko tam měli pláve už doltík spapanej. Kde máme to nážadí?

*MOT: Někdo ho odvezl.

*PAV: A kdo? Nevíš?

*MOT: Zloději.

*PAV: Ne. Policejti spíš, žekl sem ci to.

*MOT: Policisté?

*PAV: Jo. Já zase pojedu. Tyhle,... tyhle polististé neodvezli moje kamarády teda.

*MOT: Tvoji kamarádi, panáčku, jsou támhle na mříži. Oni se tam ochlazují.

*PAV: Jo, ale neseblali žádný kladiva ani ani ná...nástloje.

*MOT: Ehm.

*PAV: Žádný.

Příloha č. 6: Transkripce audionahrávky ze dne 30. 07. 2020

Date of recording: 30th July 2020

Age: 3.2.6 (year, month, day)

Participants: PAV – child, MOT – mother, FAT – father, JAN – first brother, JAK – second brother

% contextual factors

% Hrajeme si doma s hračkami, nejprve s elektrickým jeřábem (Pavlík se učí ovládat dvě páčky jeho řízení – jedna otáčí ramenem jeřábu doprava a doleva a druhá navíjí lano s hákem nahoru a dolů).

*MOT: Co říkáš?

*PAV: Můžeš si sanitku a hasiče vyblat.

*MOT: Mám si vybrat buď sanitku nebo hasiče?

*PAV: Nebo policejty.

*MOT: Nebo policejní auto?

*PAV: Jo. Todle.

*MOT: Tohle si mám vybrat?

*PAV: Ehm.

*MOT: Tímhle mám jezdit?

*PAV: Jo.

*MOT: To je hezké auto.

*PAV: Jo.

*MOT: Tady mu něco chybí.

*PAV: Chy...

*MOT: Maják je urvaný.

*PAV: Taky to nevadí ale.

*MOT: Nevadí?

*PAV: Sou tady dvě estě.

*MOT: Další dva tam ještě jsou. Ehm.

*PAV: Vezmi si nějakéj!

*MOT: Mám si vzít nějaké auto?

*PAV: Jo. Můžeš si to třeba třeba vzít.

*MOT: Třeba tohle auto.

*PAV: Jo. Jak mám tohle.

*MOT: A kam pojedou auta? Pojedou na stanici?

*PAV: Jo. Chytat zloděje.

*MOT: Chytat zloděje?

*PAV: Jo.

*MOT: A kde jsou zloději?

*PAV: Já jsem to přešel.

*MOT: Hm. Překážka. Nějaká nožička je tady. Musíme ji překonat.

*PAV: Můžeš si taky vyblat tohle autíčko.

*MOT: Tohle autíčko si také můžu vybrat? To jsou také policisté. Policejní autíčko. A co tam uvnitř dělá vojáček? Kdopak ho tam dal?

*PAV: A, Kuba, zaveznil ho a....

*MOT: Uveznil ho tam?

*PAV: Jo.

*MOT: Aha. On zlobil tenhle vojáček?

*PAV: Jo. Zlobil. De au, až ho dostlčil.

*MOT: Cože?

*PAV: Maminko, nic.

*PAV: Skoč auto!

*MOT: Kam mám skočit?

*PAV: Přes blánu.

*MOT: Přes bránu?

*PAV: Jo. Já taky můžu skákat.

*MOT: Motorčky umí skákat, ale autíčka moc skákat neumí.

*PAV: Ale ... Kde je? Á buch!

*MOT: A co ten jeřáb?

*PAV: Funguje.

*MOT: Funguje? A jo, točí se.

*PAV: Hehe, mami, může ti přistát na hlavě.

*MOT: Jé, to radši ne. Ještě by mě vyzdvihl někam do výšky.

*PAV: Dolů plávě jede.

*MOT: Jede jeřáb dolů. Hák se přibližuje ke mně. No jo. Stačí! Už stačí, Pavlí!

*PAV: Si pšiháknutá.

*MOT: Koho nabereš? Nebo co nabereš?

*PAV: Nevím. To nevím.

*MOT: Nějaké to autíčko jsme tu měli, které se dalo vozit na jeřábu. Tohle autíčko. Odvezeš ho?

*PAV: Jo. Odvezem ho spolu. Nemůže. Já to...

*MOT: Podržiš? Tak. Už jede nahoru. To už stačí a teď ho popovez třeba támhle nad tu tramvaj. Stačí, Pavlí! Ehm.

*PAV: Hotovo.

*MOT: Na druhou stranu! Á, teď ti to přistane na hlavě.

*PAV: He. Ne.

*MOT: Dobrý. To už je moc. Pojed' zpátky!

*MOT: Tak. Teď dolů. Dolů, ne nahoru! Tak.

*PAV: Psistane to na vojácích.

*MOT: Na vojácích. Ehm. Už přistálo.

*PAV: Eště něco můžeme zaháknout.

*MOT: Ještě něco dalšího chceš vozit?

*PAV: Jo.

*MOT: Tak tady máš voziček.

*PAV: Už jedu.

*MOT: Ke mně jedeš? Dobře. Tak dojed' ke mně. Jeřáb to na mě uloží a u tebe to pak vyloží.

*PAV: Sačí?

*MOT: Stačí. Stačí. Kam jedeš?

*PAV: Už jedu.

*MOT: Co?

*PAV: Už jedu dolů.

*MOT: Aha. Zastav!

*PAV: Ne, já si to povezu.

*MOT: Podrž mi hák, zahákneme tam náklad.

*PAV: A jedem.

*MOT: A jedem. A kam jedeme teď? Kam jedeme? Kam ho zvedáš?

*PAV: Naholu.

*MOT: Ano.

*PAV: Stačí?

*MOT: Ehm.

*PAV: Stačí.

*MOT: Stačí.

*PAV: Jé ne.

*MOT: Na druhou stranu. Teď jede správně. Stačí.

*PAV: Stačí.

*PAV: Na hlavě ti ...

*MOT: Ne, já nechci mít na hlavě vozíček.

*PAV: Hahaha (směje se).

*MOT: Pomoc! Á, přistál mi na hlavě vozíček! Kdopak mi ho sundá?

*PAV: Ne! I nohy mi to. Eště mi něco nakládáš?

*MOT: Jestli ti ještě něco naložím?

*PAV: Jo.

*MOT: Naložíme ještě něco. Ještě tu máme jedno auto.

*PAV: Maličko. Jé, je to za tebou ten je...

*MOT: Tak s ním popojeď sem dopředu.

*PAV: Stačí?

*MOT: Stačí.

*PAV: Ne, to ne. Stačí?

*MOT: Ehm.

*PAV: A dolů háky.

*MOT: Už klesá.

*PAV: Hm.

*MOT: Dobrý. Stůj! Už to níž nejde.

*PAV: Já ti to podlžím.

*MOT: Hotovo.

*PAV: Může ject naholů.

*PAV: Stačí? Stačí.

*MOT: Stačí.

*PAV: Ne.

*PAV: Dolů.

*MOT: A je to dole.

*PAV: Ne, já ne! Nech to!

*MOT: Proč? Musí to vyložit.

*PAV: Ne! Ploč?

*PAV: Jak to flčí mami moc!

*MOT: Frčí to rychle. Stačí, Pavlí! Takhle nahoru ne! Trošku níž to dej! To je moc nahoře. Ještě kousek dolů. Tak, dobrý. Takhle to stačí.

*PAV: Zaparkovali sme hezky.

*MOT: No, zaparkoval jsi hezky ten jeřáb. I ta auta jsi hezky odvezl. Hehe.

*PAV: Hehe. Neci si, nečeš si hlát?

*MOT: Nechci si hrát. Chci si hrát. Ale nechci si hrát s vojáčky.

*PAV: A ploč?

*MOT: S něčím jiným.

*PAV: Co?

*MOT: S vojáčky ne, s něčím jiným.

*PAV: Jo. Igláčky?

*MOT: S igráčky? Ti jsou ale venku, igrácci.

*PAV: Můžeme se přešvlíknout na kyči(xxx).

*MOT: Můžeme se přešvlíknout a jít ven?

*PAV: Eště ne ale. Je tam sluníčko.

*MOT: Je tam dneska krásně. Svítí sluníčko, bude teplo. A zítra pojedeme na výlet.

*PAV: Na jakej?

*MOT: Autem.

*PAV: A kam?

*MOT: Podívat se na takové jezero.

*PAV: Jaký?

*MOT: Jmenuje se, říká se mu Amerika.

*PAV: Co?

*MOT: Kubík ho chce vidět, víš.

*PAV: A ploč?

*MOT: Hm, protože je pěkné.

*PAV: Aha. Byli sme tam ale v lese.

*MOT: Eé, u něj jsme ještě nebyli. Tam se chodí nahoře a to jezero je dole, díváš se dolů, na něj, víš, z vršku.

*PAV: Není to velký jezelo?

*MOT: No, takový malý.

*PAV: Jaký malý?

*MOT: Uvidíš. A ještě se po cestě zastavíme u jedné tety na návštěvě.

*PAV: Jaký?

*MOT: Lenka se jmenuje.

*PAV: Aha.

*MOT: Byla u nás, ale už si ji asi nepamatuješ. Byla tu kdysi dávno s pejskem, s takovým černým a honili se s Beníkem.

*PAV: Aha.

*MOT: Pamatuješ si to?

*PAV: Už ne, už ne.

*MOT: Už ne, už je to dlouho. Bylo to minulý rok v létě. Hm. Už je to dlouho.

*PAV: Mami podívej se, co vez, mu, panáčkovi stalo?

*MOT: Co se mu stalo? Někdo ti ho ulomil, vid'?

*PAV: A zapíchl.

*MOT: Ehm.

*PAV: Kdo to byl?

*MOT: Kdo to byl? Nevím.

*PAV: Asi to ty.

*MOT: Já, ne. Já jsem to nebyla.

*MOT: Zapojíme tady tu mašinku?

*PAV: Jo.

*MOT: Umíš ji zapojit tady další? Do řady?

*PAV: Tady.

*MOT: Umíš? Zkus to!

*PAV: Ten má hák. Ehé.

*MOT: Ahoj Kubí!

*PAV: A ploč ti nepšines klálíčka?

*MOT: Hm. On ho musí nýst ještě s někým, ta klec je velká.

* JAK: Ale nemusím. Ale je to lepší.

*PAV: Já chyt....

* JAK: Mami, proč tady máš tu nit s jehlou?

*MOT: Proč tam mám nit s jehlou?

*PAV: Jau, jí, jau, jí,....bum.

*MOT: Ty si to celé rozpojil, Pavlí.

*PAV: Tak to nevadí.

* JAK: Co rozpojil?
*MOT: Kubí!
* JAK: Hm.
*MOT: Nepovídej mi, prosím tě! Ještě čtvrt hodinky.
*MOT: Tak co Pavlí, co budeme dělat? Budeme jezdit s kanónem?
*PAV: Budeme autíčka posílat. Vedle.
*MOT: Posílat si autíčka?
*PAV: Jo vedle ale. Pod' si posílat vedle!
*MOT: To můžeme i tady si posílat autíčka.
*PAV: Ale nemůžeme.
*MOT: Můžeme.
*PAV: Táta to tam posílal. Tohle nejezdí.
*MOT: Tohle nejezdí. Tak které jezdí? Tohle?
*PAV: Ne. Hm.
*MOT: To taky nejezdí.
*PAV: Todle jezdí.
*MOT: Ukaž! Zkusíme ho, jestli jezdí.
*PAV: Jo, jezdí.
*MOT: No jo, tohle jezdí hezky.
*PAV: Jak?
*MOT: Je na setrvačník. Ó! Nabořil. Nabořil.
*PAV: Pod' si hlát vedle, tam nenaboří. Pod' si hlát vedle.
*MOT: Hm.
*PAV: Ale ještě něco vezmeme.
*MOT: A co ještě vezmeme? Stačí jedno autíčko si budeme posílat. Nemusíme jich mít tolik.
*PAV: Počkej! Mami, todlecto vezmeme!
*MOT: Ehm.
*MOT: Už jede!
*PAV: Posílej! Posílej!
*MOT: Ehm. Pošlu ti ho.
*PAV: Jéé!
*MOT: Aby se nesrazily.
*PAV: Nesrazily. Vúúú!
*MOT: Jé! Tamhleto autíčko jede nějak pomalu.

*PAV: Ty si ... Tak jed'! Mami, tak jed'! Jedu! Jedu!

*MOT: Už ho mám.

*PAV: Úúúú!

*MOT: Co jsi nabořil do druhého auta?

*PAV: Hehe. Hnnn.

*MOT: Jede další! A další!

*PAV: Úúúú!

*MOT: Táhle to ti nedojelo.

*PAV: Dojelo.

*MOT: Ted' se zastavilo.

*PAV: Au! Jede! Brm, brrr...

*PAV: Staltuju! Staltuju! Staltuju!

*MOT: Jsem nejrychlejší autíčko.

*PAV: Jedem, taky.

*PAV: Jééé!

*MOT: To byla srážka.

*PAV: He. Byla slážka. Brm, brrr...! Tady leží talíž.

*MOT: Které auto jsi poslal? Které auto posíláš? Policejní. Já posílám hasičské.

*PAV: Vun...!

*MOT: Závod'ák!

*PAV: Au!

*MOT: Jé, se srazily.

*PAV: Vnnn... Jééé!

*MOT: To bylo těsně.

*PAV: Vun, čekej! Brm!

*MOT: Závod'ák už je u mě.

*PAV: Jau!

*MOT: Jau! Srážka. Stačí, Pavlí, já myslím, že už se projely auta. Už jsme si zaposílali dost.

*PAV: Mami, já ci ject ale. A ploč tam nebudeš na kobelci? Na tamtom. Tam.

*MOT: Už jsem tady.

*PAV: Jóóó!

*MOT: Já poslala dvě auta.

Odmilka (% posílání aut)

*MOT: Kolik aut nám tu jezdí? Ó! Otočilo se na střechnu.

*PAV: Hahaha (směje se).

*MOT: Kolik aut si posíláme?

*PAV: Čtyři.

*MOT: Nejsou čtyři. Jedna, dva, tři.

*PAV: Jé.

*MOT: Tři auta.

*PAV: Jé! Tak jed'!

Odmilka

*PAV: Á!

*MOT: Zajely tě auta.

Odmilka

*MOT: Tak stačí, Pavlí?

*PAV: Eště ne.

*MOT: Ještě nestačí?

*PAV: Ne, nedáváme. Ani (xxx). Á!

*MOT: Srážka dvou nákladních vozidel. Srazila se. Srazili se hasiči s policejním autem.

Odmilka

*MOT: Postavíme jim něco z kostiček? Nějaký tunel?

*PAV: Jo.

*MOT: Nebo co postavíme? Co postavíme?

*PAV: Letadlo.

*MOT: Letadlo?

*PAV: Věž.

*MOT: Maják.

*PAV: Taky maják a letadlo a lodičku a ptáčka.

*MOT: Ptáčka?

*PAV: A pejska.

*MOT: Ehm.

*PAV: Todle eště. A hotovo.

*MOT: Ehm.

*PAV: Chceš stavět?

*MOT: Tak mi to podej! A ty to umíš postavit?

*PAV: Né. Umíš to postavit. Ty to ulčítě postavíš.

*MOT: Ehm.

*PAV: Já to umím.

*MOT: Pojd' mi ukázat, co chceš postavit, tedy. Jednu věc mi pojd' ukázat. Pavlí!

*PAV: Já jo. Už du.

*MOT: Kterou jednu věc chceš postavit?

*PAV: Tak to jo. S tímhle můstkem.

*MOT: S tímhle můstkem?

*PAV: Jo. S tím moc, ...

*MOT: Most teda.

*PAV: Velikej most.

*MOT: Vysoký most?

*PAV: Jo. Most. Vlášek tam ještě dej!

*MOT: Vlášek?

*PAV: Jo.

*MOT: Kam mám dát vlášek?

*PAV: Na kolejích. Postavíš taky koleje.

*MOT: Koleje?

*PAV: Hm.

*MOT: Jaké koleje? Ty dřevěné?

*PAV: Jo. Ty.

*MOT: Budeš stavět se mnou?

*PAV: Už. Jo. Ty to. Bude to velká věž.

*MOT: Bude vysoká.

*PAV: Jo jako loď. Budou tam taky, já to, tohle já ukážu. Tydlec ty krajíčky, tydle.

*MOT: Které krajíčky?

*PAV: Tydle.

*MOT: Ehm, myslíš podložka.

*PAV: Jo, podložka.

*MOT: Takhle?

*PAV: Ne, je to výš. Takhle se dělá most. Takhle se dělá.

*MOT: Ehm, takhle vypadá na obrázku. Dobře. Tak zkusíme ho postavit, jestli se nám povede.

*PAV: Povede.

*MOT: Tak tady bysme mohli mít ty nohy, toho mostu. Tady by mohla být střecha, nahoře. A ještě je něco nahoře na střeše, nějaká ..., na tom mostě, nějaká stříška je tam?

*PAV: Jo. A kytičky dáme tam.

*MOT: Kytičky tam dáme.

*PAV: Jo.

*MOT: A kde máme kytičky?

*PAV: Já to vyhlabu. A tam, tam u policajťích. U ulice.

*MOT: U koho?

*PAV: U policajťůch.

*MOT: U policajťůůůů. Hm.

*PAV: Pšines mi.

*MOT: Přinesl jsi kytičku. Děkuju. A kam jí dáme? Tak. Hm.

*PAV: Tydle? Kam dáme tydle?

*MOT: Tyhle kytičky sem taky můžeme dát.

*PAV: Co?

*MOT: Taky je můžeme někam dát.

*PAV: Klálíček, klálíček tamten legovej dostal kytičku.

*MOT: Králíček dostal kytičku, tem se má. To bude mít, to bude asi baštit.

*PAV: Ten, tamten legovej.

*MOT: Z lega. Králíček bude baštit z lega kytičku.

*PAV: Už máš, mu ji dal. Eště kasšku.

*MOT: Kaktus.

*PAV: Jo.

*MOT: Jak se to jmenuje?

*PAV: Kaskus.

*MOT: Kak...

*PAV: ..tus

*MOT: Kak... Kak-tus.

*PAV: Mami, jak to patří?

*MOT: Kaktus?

*PAV: Jo.

*MOT: Takhle.

*PAV: Tam budou jezdit autíčka malý. Hm.

*MOT: Hm. Ale tohle velké auto se sem nevejde.

*PAV: Ale vejde.

*MOT: Ale jen tak tak.

*PAV: I s kostičkama plojede. Plojelo s kostičkama.

*MOT: Projelo kostkami.

*PAV: S kostkami.

*MOT: Kostkami.

*PAV: Jo. Přesně tak. Udělej ještě koleje, mami, jo? Tady, tady!

*MOT: Koleje?

*PAV: Jo.

*MOT: Pod tím mostem?

*PAV: Jo.

*MOT: No, tak potom.

*PAV: Jo.

*MOT: Potom je uděláme. Teď můžeme jezdit autama.

*PAV: Jo. Přes most?

*MOT: Pod mostem.

*PAV: Pod mostem. Hn, hn... já tam budu.

*MOT: Už mi tady přijelo auto.

*PAV: Hn. Bude tam hlídat policajt. Ne, já budu ... Kde je policajt? Na stanici, tady není policajt.

*MOT: Já nevím, kde máš policistu.

*PAV: Policistu? Bude tam ptáček žíkat a kláček z legových.

*MOT: Lego-ptáček a lego-kráček tu budou stát u mostu místo policisty?

*PAV: Ale nevejde se tam náč.